

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 23.1.2008
KOM(2008) 19 lõplik

2008/0016 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta

(komisjoni esitatud)

{KOM(2008) 30 lõplik}

{SEK(2008) 57}

{SEK(2008) 85}

Seletuskiri

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Ühendus on ammu tunnistanud taastuvenergia edendamise vajadust, pidades silmas, et selle kasutamine aitab kaasa kliimamuutuste leevendamisele kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise, säästva arengu, varustuskindluse ja teadmispõhise tööstuse arengu kaudu, mis loob töökohti, tagab majanduskasvu, konkurentsivõime ning regionaalse ja maaelu arengu.

Käesoleva direktiivi ettepaneku eesmärk on kehtestada üldiseks siduvaks eesmärgiks saavutada energiatarbimises 2020. aastaks 20%line taastuvate energiaallikate osakaal ja minimaalseks siduvaks eesmärgiks saavutada transpordisektoris kasutatavate biokütuste 10%line osakaal, mis tuleb saavutada kõigis liikmesriikides, samuti siduvad siseriiklikud eesmärgid, mis on kooskõlas ELi üldise 20%lise eesmärgiga .

Vastates Euroopa Ülemkogu 2006. aasta märtsi üleskutsele (nõukogu dokument 7775/1/06 REV10) esitas komisjon 10. jaanuaril 2007 Euroopa energiapoliitika strateegilise läbivaatamise. Osana sellest läbivaatamisest visandati taastuvenergia tegevuskavas [KOM(2006) 848] pikaajaline nägemus taastuvenergiaallikatest ELis. Selles tehti ettepanek kehtestada 2020. aastaks siduv eesmärk 20%lise taastuvenergia osakaalu kohta ELi energiatarbimises ning 10% lise taastuvate biokütuste osakaalu kohta transpordiks kasutatavas bensiini ja diislikütuses.

Euroopa Parlament märkis oma resolutsioonis kliimamuutuste kohta (14. veebruar 2007), et energiapoliitika on ELi kliimamuutust käsitleva globaalse strateegia otsustav element, ning et taastuvad energiaallikad ja energiatõhusad tehnoloogiad etendavad selles olulist rolli. Parlament toetas siduva eesmärgi kehtestamise ettepanekut, mille kohaselt taastuvenergia osakaal ELi energiakasutuse struktuuris peab 2020. aastaks suurenema 20%ni, pidas seda heaks lähtepunktiks ja oli seisukohal, et see eesmärk peab ELi energiakasutuse struktuuris suurenema 25%ni. Lisaks sellele kutsus Euroopa Parlament oma resolutsioonis Euroopa taastuvenergia tegevuskava kohta (25. september 2007) komisjoni üles esitama 2007. a. lõpuks ettepanek taastuvenergia õigusliku raamistiku kohta, viidates taastuvate energiaallikate osakaalu jaoks eesmärkide kehtestamise tähtsusele ELis ja liikmesriikides.

2007. aasta märtsis kinnitas Brüsseli Euroopa Ülemkogu (nõukogu dokument 7224/07) veel kord ühenduse pikaajaliste kohustuste olemasolu seoses kogu Euroopa Liitu hõlmava taastuvenergia arenguga pärast 2010. aastat ning kutsus komisjoni üles esitama oma ettepanek taastuvate allikate kasutamist käsitleva uue põhjaliku direktiivi kohta. See peaks sisaldama õiguslikult siduvaid eesmärke taastuvenergia üldise osakaalu ja transpordisektoris tarbitavate biokütuste osakaalu kohta kõigis liikmesriikides.

• Üldine taust

EL ja kogu maailm on energia tulevikku käsitlevas küsimuses jõudnud teelahkmele. Eelkõige tuleb tõhusalt ja kiiresti tegeleda fossiilenergia kasutamisest tingitud inimtekkeliste kasvuhoonegaaside heitest põhjustatud kliimamuutustega. Viimase aja uuringud on aidanud kaasa kasvavale teadlikkusele ja teadmisele probleemi ja selle tagajärgede kohta ning rõhutanud vajadust tegutseda otsustavalt ja viivitamata. Kliima ja energiapoliitika vajavad

integreeritud lähenemisviisi, sest energia tootmine ja kasutamine on kasvuhoonegaaside heite põhilised allikad. Euroopa Liidu kasvav sõltuvus energiaimpordist ohustab energia varustuskindlust ja toob kaasa hindade tõusu. Samas annab energiatõhususse, taastuvenergiasse ja uutesse tehnoloogiatesse tehtavate investeeringute suurendamine ulatuslikku kasu ning see aitab kaasa ELi kasvu ja töökohtade tagamise strateegiale.

Kliimamuutuste, fossiilkütustest sõltuvuse suurenemise ja tõusvate energiahindade tagajärjed muudavad kombineeritud energiakasutuse ulatusliku ja ambitsioonika poliitika rakendamise vajaduse Euroopa Liidus ja liikmesriikides veelgi tungivamaks. Selles energiapoliitika raamistikus paistab taastuvenergiasektor silma oma võime poolest vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja saastet, kasutada kohalikke ja detsentraliseeritud energiaallikaid ning stimuleerida maailmaklassi kuuluvat kõrgtehnoloogilist tööstust.

Taastuvad energiaallikad on suurel määral omamaised, ei tugine kütuse edaspidisel kättesaadavusel tavapäraest energiaallikatest, ning nende valdavalt detsentraliseeritud olemus vähendab meie ühiskonna haavatavust seoses energiavarustusega. Seega on selge, et taastuvenergia on jätkusuutliku tuleviku põhielement.

Et taastuvenergiast saaks „hüppelaud” topelteesmärgi saavutamiseks, tuleb varustuskindluse suurendamiseks ja kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks muuta ELi taastuvenergia edendamise meetodeid. ELi praegune reguleeriv raamistik vajab tugevdamist ja laiendamist. See on eelkõige oluline selle tagamiseks, et kõik liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed taastuvenergia osakaalu suurendamiseks oma energiakasutuse struktuuris.

Uus õiguslik raamistik, milles käsitletakse taastuvenergia edendamist ja kasutamist Euroopa Liidus annab äriühingutadele kindluse ja stabiilsuse, mida nad vajavad taastuvenergiasektoris ratsionaalsete investeerimisotsuste tegemiseks, et suunata Euroopa Liit õigele teele puhtama, turvalisema ja konkurentsivõimelisema energiatuleviku suunas.

- **Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/77/EÜ (ELT L 283, 27.10.2001) taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta elektrienergia siseturul: direktiivis kehtestatakse aastaks 2010 taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia soovituslikuks osakaaluks kogu ühenduse elektrienergia tarbimises 21%. Direktiivis määratletakse kõigile liikmesriikidele soovituslikud siseriiklikud eesmärgid, soodustatakse riiklike toetuskavade kasutamist, haldustõkete kõrvaldamist ja võrgusüsteemide integreerimist, ning kehtestatakse kohustus anda taastuvenergia tootjatele nende taotluse korral päritolutagatis. Praeguse strateegia ja meetmete rakendamise korral võib eeldada, et 2010. aastaks saavutatakse taastuvenergia osakaalu suhtes seatud eesmärgi, s.o 21% asemel 19%.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/30/EÜ (ELT L 123, 17.5.2003), millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris: direktiivis seatakse 31. detsembriks 2010 biokütuste osas eesmärgiks 5,75%, mis näitab biokütuste osakaalu transpordisektoris turule toodavast bensiinist ja diislikütusest. Liikmesriikidelt nõuti soovituslike eesmärkide kehtestamist 2005. aastaks, võttes arvesse kontrollväärtust 2%. Seda soovituslikku vahe-eesmärki ei ole saavutatud. 2005. aastal moodustasid biokütused transpordikütusest 1%. Senini saavutatud edusamme arvesse võttes ei ole komisjoni hinnangul võimalik 2010. aastaks kavandatud eesmärki saavutada – oodatav osakaal on umbes 4,2%.

Varasemate direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ sätted, mis uue direktiivi sätetega kattuvad, tühistatakse ülevõtmise käigus; 2010. aastaks kehtestatud eesmärgid ja aruandlust käsitlevad sätted jäävad jõusse 31. detsembrini 2011.

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude põhimõtete ja eesmärkidega**

Käesolev ettepanek on kooskõlas ELi poliitikaga, mis käsitleb võitlust kliimamuutustega, kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist, säästva arengu saavutamist, energia varustuskindluse tagamist ja Lissaboni strateegia elluviimist.

Ettepanek moodustab eelkõige osa õigusaktide paketist, millega kehtestatakse liikmesriikide kohustused seoses kasvuhoonegaaside ja taastuvenergiaga. Lisaks praegusele direktiivile, millega kehtestatakse taastuvenergia eesmärgid 2020. aastaks, sisaldab komisjoni poolt väljapakutav pakett määrust, millega uuendatakse siseriiklike eesmärgid kasvuhoonegaaside heitkoguste kohta, ja direktiivi, millega täiustatakse ja laiendatakse Euroopa Liidu heitkogustega kauplemise süsteemi. Kasvuhoonegaaside vähendamise eesmärkide, heitkogustega kauplemise kava ja taastuvenergia eesmärkide vahelised seosed on ilmsed. Komisjon käsitleb täiendavatena mitmesuguseid elemente: ELi heitkogustega kauplemise süsteem võimaldab taastuvenergia kasvu; taastuvenergia direktiiviga luuakse tingimused, mis võimaldavad taastuvenergiat mängida kasvuhoonegaaside vähendamise eesmärkide saavutamisel võtmerolli.

Ühenduseväline energiapoliitika peaks tagama ELi ühtse seisukoha energiapartneritega suhtlemise intensiivistamise toetamisel, mitmekesistades jätkuvalt energiaallikaid ja -marsruute, tugevdades partnerlust ja koostööd ning keskendudes kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisele, edendades taastuvenergiat ja suurendades energiatõhusust. Kolmandatel riikidel peab olema võimalik saada kasu taastuvenergiaallikate kasutamise edendamisest ELis, kui nad tarnivad säästlikkuse nõuetele vastavaid biokütuseid ja muid vedelaid biokütuseid või tarnivad naaberriikidest taastuvenergiat põhinevat elektrienergiat. Kuna taastuvenergia impordile ja ekspordile ei tohi põhimõtteliselt rakendada kaubanduspiiranguid, peab ühendus hoolitsema selle eest, et kõigile taastuvenergia tootjatele nii ühenduse sees kui sellest väljas tagatakse võrdsed võimalused. Kuna käesoleva ettepanekuga püstitatakse liikmesriikidele ja nende tööstustele ambitsioonikad eesmärgid, tuleb käsitleda ka kolmandate riikide õigusraamistiku küsimust.

Taastuvate energiaallikate ja -tehnoloogiate turu arengul on selge positiivne mõju energia varustuskindlusele, regionaalse ja kohaliku arengu võimalustele, maaelu arengule, ekspordiväljavaadetele, sotsiaalsele ühtekuuluvusele ja tööhõivevõimalustele, eriti seoses väikeste ja keskmise suurusega ettevõtetega ning sõltumatute energiatootjatega.

Käesolev ettepanek on kooskõlas ka Euroopa energiatehnoloogia strateegilise plaaniga [KOM (2007) 723], milles rõhutatakse vajadust muuta taastuvenergia tehnoloogiate järgmine põlvkond turul konkurentsivõimeliseks. Lisaks võimaldavad info- ja kommunikatsioonitehnoloogiad taastuvaid energiaallikaid täiendavalt Euroopa energiavarustus- ja jaotussüsteemi integreerida.

2. KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

• Konsulteerimine huvitatud isikutega

Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloostus

Taastuvenergiat käsitlevas tegevuskavas tõstatatud peamisi küsimusi arutati avalikul arutelul energia rohelise raamatu ja Euroopa energiapoliitika strateegilise läbivaatamise raames 2006. aasta märtsist septembrini. Lisaks sellele on 2007. aastal peetud konsultatsioone, millesse on olnud kaasatud liikmesriigid, kodanikud, sidusrühmad, kodanikuühiskonna organisatsioonid, valitsusvälised organisatsioonid ja tarbijaorganisatsioonid.

Käesolev seadusandlik ettepanek põhineb põhjalikul mõjude hinnangul, millega on kaasnenud ulatuslikud konsultatsioonid sidusrühmadega. Sidusrühmadega on korraldatud arvukalt kohtumisi ettepaneku võtmeküsimuste teemadel, sealhulgas seoses taastuvate energiaallikate kasutamise arengutõketega ning biokütuste säästlikkuse ja paindlike meetmete kohta taastuvenergia suhtes seatud riiklike eesmärkide täitmisega. Lisaks energia rohelist raamatut käsitlevale arutelule (2006. a. märtsist septembrini) on toimunud neli avaliku arutelu seeriat (Internetis), mille käigus käsitleti biokütusepoliitika läbivaatamist, taastuvenergia kasutamist soojuse ja jahutuse saamiseks, haldustõkkeid ja biokütuste säästlikkust.

1. Avalik arutelu biokütuste direktiivi läbivaatamise üle (aprill–juuli 2006);
2. Avalik arutelu taastuvenergiat põhineva kütte ja jahutuse edendamise üle (august–oktoober 2006);
3. Avalik arutelu taastuvate allikate arengu haldustõkete üle elektrienergiasektoris (märts–aprill 2007);
4. Avalik arutelu biokütuse teemadel uutes õigusnormides taastuvenergia edendamise kohta (aprill–juuni 2007).

Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Avaldati suurt toetust jõulisemale taastuvaid energiaallikaid soodustavale poliitikale ja märkimisväärset poolehoidu pikemaajalisema eesmärgi seadmisele taastuvenergia osas, samuti tehti ettepanekuid, et see eesmärk võiks 2020. aastal ulatuda 20%ni ja aastatel 2040/2050 50%ni ja üle selle. Toetati laialdaselt kohustuslike eesmärkide kehtestamist ja ettevõtteväliste kulude arvestamist ettevõtte kuludeks.

Nagu näitab vastajate suur arv, oli taastuvatest energiaallikatest saadava soojus- ja jahutusenergia osakaalu suurendamist käsitleva Euroopa Liidu initsiatiivi peamine positiivne mõju seotud kohaliku tööhõive edendamise ning väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele võimaluste loomisega, regionaal- ja maaelu arenguga, majanduskasvu stimuleerimisega ning Euroopa tööstuse potentsiaali suurendamisega kogu maailmas. Positiivseks mõjuks peeti ka kliimamuutuste probleemiga tegelemist ja Euroopa Liidu energia varustuskindlust. Negatiivne mõju oli vastajate arvates eelkõige seotud survega biomassiressurssidele, mida kasutatakse ka energeetikaga mitteseotud tööstuslikel eesmärkidel, ning sellega, et biomassi edasine kasutamine võib põhjustada selle defitsiiti või soovimatut keskkonnamõju.

Direktiivis käsitletavat biokütustega seotud probleemid olid viimase avaliku aruteluseeria teemaks. Arutelul esitatud ettepanekus pakuti välja kolm säästlikkuse kriteeriumit: a) suure süsinikuvaruga maa-ala ei tohi võtta kasutusele biokütuse tootmiseks; b) suure bioloogilise mitmekesisusega maa-ala ei tohi võtta kasutusele biokütuse tootmiseks; c) biokütuste puhul tuleb saavutada kasvuhoonegaaside vähendamise minimaalne tase (maakasutuse muutusest tingitud süsinikuvaru vähenemist ei tuleks arvutustes arvesse võtta). Enamik vastajatest toetasid neid kriteeriume ja paljud tegid ettepanekuid meetmete edasiseks tõhustamiseks.

- **Ekspertiirvamuste kogumine ja kasutamine**

Asjaomased teadus-/pädevusvaldkonnad

Vastuse leidmiseks küsimusele, kas EL peaks kehtestama kvantitatiivsed eesmärgid taastuvenergia osakaalu suhtes 2020. aastal, ning jaatava vastuse korral vastava määra ja vormi väljaselgitamiseks on teostatud mitu analüüsi ja uuringut, millesse on kaasatud ka väliseksperte.

Kasutatud meetodika

EU-27 jaoks mudeli koostamiseks on välja töötatud mitu stsenaariumi, milles kasutatakse PRIMES ja Green-X mudeleid.

Peamised organisatsioonid/ekspertid, kellega konsulteeriti

Ettepaneku erinevate elementide määratlemiseks on teostatud mitu uuringut, mille tulemusi on ka kasutatud. Nende hulka kuulub FORRES 2020 aruanne "Analysis of the EU renewable energy sources' evolution up to 2020, April 2005" („ELi taastuvate energiaallikate arengu analüüs aastani 2020, aprill 2005"); OPTRES aruanne "Analysis of barriers for the development of electricity generation from renewable energy sources in the EU25" („Taastuvatest energiaallikatest elektrienergia tootmise arengutõkete analüüs EL 25 raames"), mai 2006; RE-GO projekt "Renewable Energy Guarantees of Origin: implementation, interaction and utilization" („Taastuvenergia päritolutagatised: teostamine, vastastikune mõju ja kasutamine"), Euroopa Komisjoni leping nr. 4.1030/C/02-025/2002; E-TRACK projekt "A European Standard for the tracking of electricity" („Elektrienergia jälgimist käsitlev Euroopa standard"), Euroopa Komisjoni leping nr. EIE/04/141/S07.38594; PROGRESS projekt "Promotion and growth of renewable energy sources and systems" („Taastuvate energiaallikate ja -süsteemide edendamine ja kasv"), Euroopa Komisjoni leping nr. TREN/D1/42-2005/S07.56988; ja MIV Consulting aruanne, juuni 2007, "Heating and cooling from renewable energies: cost of national policies and administrative barriers" („Taastuvenergiast põhinev soojus ja jahutus: riiklike poliitikate ja haldustõkete kulud"). Biokütuste osas seatud eesmärkide mõju toiduainete hindadele – Zentrum für Europäische Wirtschaftsforschung (ZEW) poolt teostatud uuring (2007) "Competitiveness effects of trading emissions and fostering technologies to meet the EU Kyoto targets" („Heitkogustega kauplemise mõju konkurentsivõimele ja EL Kyoto eesmärkide saavutamist võimaldavate tehnoloogiate edendamine"), 2007.

Ekspertarvamuse avalikustamiseks kasutatud vahendid

Enamik kasutatud uuringutest on avaldatud või kättesaadavad Euroopa veebilehel, sh OPTRES projekti (lepingunumbriga EIE/04/073/S07.38567 (www.optres.fhg.de)) tulemuste aruanne, 2007 "Identification of administrative and grid barriers to the promotion of electricity from Renewable Energy Sources" („Taastuvatel energiaallikatel põhineva elektrienergia edendamisele mõjuvate haldustökete ja võrgutökete määratlemine”), mis on avaldatud aadressil:

http://ec.europa.eu/energy/res/consultation/admin_barriers_en.htm.

MVV Consulting aruanne "Heating and cooling from renewable energies: cost of national policies and administrative barriers" („Taastuenergiast põhinev soojus ja jahutus: riiklike poliitikate ja haldustökete kulud”) on kättesaadav leheküljel:

http://ec.europa.eu/energy/res/sectors/heat_from_res_en.htm.

• **Mõju hindamine**

Mõju hindamisel uuritakse allpool kirjeldatud asjakohaseid valikuvariante.

- Millistes ühikutes tuleb taastuenergia suhtes seatud eesmärgid väljendada? Mõju hindamisel võrreldi eesmärkide väljendamist – kas esmase energiatarbimise või lõpliku energiatarbimise seisukohalt; otsustati viimase kasuks, kuna sellega ei diskrimineerita eri liiki taastuenergiat ning esmase energiatarbimise kasuks arvestamine annaks suurema kaalu soojus- ja tuumaenergiatele ning seega muudaks kasv nendes energiaallikates mis tahes taastuenergia osakaalu saavutamise raskemaks.
- Kuidas võetud 20% kohustust liikmesriikide vahel jaotada? Hinnati erinevaid meetodeid, sealhulgas kõigi liikmesriikide modelleeritud ressursipotentsiaali, rakendades kõikide liikmesriikide suhtes kindla väärtusega suurenemist, ning modelleerides tulemusi sisemajanduse kogutoodangu alusel, et rakendada õigluse ja ühtekuuluvuse põhimõtet. Järeldus: sisemajanduse kogutoodangu mudelil põhinev kindla väärtusega lähenemisviis on kõige sobivam, kuna see pakub lihtsa, ühesuguse ja õiglase suurenemise kõikide liikmesriikide jaoks. Sisemajanduse kogutoodanguga kaaludes kajastab tulemus eri liikmesriikide jõukust ning kui seda modelleeritakse, et võtta arvesse varajast edu taastuenergia arendamisel, tunnustatakse tulemusel seda rolli, mida nõ varajased alustajad on mänginud taastuenergia arendamise juhtimisel Euroopa Liidus ning samuti kajastab see igas liikmesriigis aastaks 2020 eesmärgiks seatud osakaalu ülemist piiri.
- Kuidas on võimalik parandada taastuenergia piiriülest ülekandmist (seoses päritolutagatiste kasutamisega), et aidata liikmesriikidel oma kohustusi täita, sealhulgas võimalust arvestada ühes liikmesriigis tarbitud taastuenergiat teise riigi eesmärkide hulka? Vaadatakse läbi elektrienergiasektoris juba rakendatud päritolutagatiste standardimise valikuvariandid koos võimalusega laiendada nende kohaldamisala väljapoole energiasektorit ja päritolutõendite ülekandmise erinevad astmed. Tehakse ettepanek, et päritolutagatise korda saab tunduvalt täiustada ja standardida ning selle kohaldamisala on võimalik laiendada suurele osale soojus- ja jahutusenergiast.

- Milliseid taastuenergia arendamise haldus- ja turutõkkeid on võimalik kõrvaldada? Vaadatakse läbi rida planeerimiseeskirju, haldusmenetlusi ja turuinformatsiooni tõrkeid ning tehakse ettepanekud nende kõrvaldamise nõuete või soovitude kohta (näiteks tervikteenuste loomine, kulude proportsionaalsuse tagamine, sertifikaatide vastastikune tunnustamine, planeerimistähtaegade kehtestamine, avalikkuse ja professionaalide ulatuslikum informeerimine ning uutes hoonetes taastuenergia tarbimisele minimaalsete tasemete kehtestamine).
- Milliseid kriteeriume ja seiremeetodeid on võimalik kasutada biokütuste säästlikkuse korra kujundamiseks? Vaadatakse läbi rida valikuvariante ja tehakse ettepanek, et selline süsteem peab hõlmama kasvuhoonegaaside minimaalse taseme ja bioloogilise mitmekesisuse kriteeriumide kehtestamist ning hüvitisi toorainebaasi mitmekesisustavate lähteainete, näiteks teise põlvkonna biokütuste tootmiseks kasutatava lignotselluloosi kasutuselevõtu eest. Otstarbekohane on jätta kontrollimine liikmesriikide ülesandeks (julgustades siiski riikidevaheliste sertifitseerimiskavade kasutuselevõttu); kriteeriumidele mittevastamise korral rakendatavate karistuste süsteem peab kogu ühisturu ulatuses olema ühtne ja sisaldama väljaarvamist maksukohustuste rikkumiste korral ning selliste biokütuste vabastamist biokütuste suhtes esitatavatest kohustustest ja riiklikest eesmärkidest. Lõpuks nõuab biokütuste tegelik „jälgimine” füüsilist jälgimist sel viisil, et säästlikkuskriteeriumidele vastavaid biokütuseid oleks võimalik identifitseerida ja nende kasutamist turul premeerida.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

• Kavandatud meetmete kokkuvõte

Kavandatava direktiiviga sätestatakse põhimõtted, mille kohaselt liikmesriigid peavad tagama, et taastuenergia osakaal ELi lõplikus energiatarbimises moodustab 2020. aastal vähemalt 20%, ning kehtestatakse igale liikmesriigile üldised riiklikud eesmärgid.

Taastuenergiaga on seotud kolm sektorit: elektrienergia, soojus ja jahutus ning transport. Üldine seisukoht on selline, et liikmesriigid võivad oma siseriikliku eesmärgi saavutamiseks nende sektorite vahelised proportsioonid oma äranägemisel kindlaks määrata. Siiski on tehtud ettepanek, et kõik liikmesriigid peavad 2020. aastaks saavutama transpordisektoris taastuenergia (eelkõige biokütuste) osakaaluks vähemalt 10%. See on vajalik järgmistel põhjustel: (1) transpordisektor põhjustab kõigest majandusharudest kõige rohkem kasvuhoonegaaside heitkoguste kiiret suurenemist; (2) biokütused lahendavad transpordisektori sõltuvuse naftast, mis on üks energiavarustuse ebakindlusega seotud tõsisest probleemidest, millega EL silmitsi seisab; (3) biokütuseid on praegu võrreldes taastuenergia muude vormidega kallim toota, mis tähendab, et nende areng ei ole ilma erinõuete kehtestamiseta kindlasti võimalik.

Direktiiviga kehtestatakse üksnes biokütuste ja muude vedelate biokütuste jaoks süsteem, millega tagatakse vastava poliitikaharu keskkonnasäästlikkus, hoolitsedes *muu hulgas* selle eest, et biokütuste suhtes seatud eesmärkidele vastav osakaal võimaldab vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid miinimumini.

- **Õiguslik alus**

Ettepanek tehakse Euroopa Liidu asutamislepingu artikli 175 lõike 1 kohaselt koostoimes artikliga 95. Ehkki eelistatakse ühtset õiguslikku alust, tunnistatakse, et kahene õiguslik alus on asjakohane, kui meede sisaldab asutamislepingu erinevatel osadel põhinevaid sätteid. Mõlemad õiguslikud alused hõlmavad kaasotsustamismenetluse kasutamist.

Enamik ettepaneku sisust kuulub artikli 175 lõike 1 reguleerimisalasse (keskkond). Selle artikliga antakse ühendusele volitus tegutseda keskkonna säilitamise, kaitsmise ja kvaliteedi parandamise nimel, kaitsta inimeste tervist ning kasutada loodusvarasid arukalt ja ratsionaalselt. Käesoleva direktiiviga taotletakse nende eesmärkide saavutamist.

Ettepaneku artiklitega 15, 16 ja 17 kehtestatakse liikmesriikidele siiski siduvad kohustused seoses biokütuste ja muude vedelate biokütuste säästlikkusega. Kuigi säästlikkuskriteeriumide puhul järgitakse ilmselt keskkonnakaitse eesmärki, välditakse direktiiviga teatavate meetmete võtmist, mis takistaksid biokütuste või toorainetega kauplemist. Käesoleva direktiivi eesmärk on seega biokütuste säästlikkuskriteeriumide täielik ühtlustamine selle tagamiseks, et ükski mis tahes liikmesriigi poolt individuaalselt vastuvõetud kriteerium ei oleks takistuseks liikmesriikide vahelisele kaubandusele. Direktiivi selle osa seisukohast peetakse esmatähtsaks eesmärgiks siseturu toimimist. Seda hinnangut ei muuda ka asjaolu, et keskkonnakaitse on samuti oluline eesmärk, sest artikli 95 lõikes 3 on selgelt sätestatud, et siseturu väljakujundamise meetmed nõuavad kõrgel tasemel keskkonnakaitset. Komisjon on seetõttu seisukohal, et biokütuste säästlikkust käsitlevad ühtlustatud standardite sätted kuuluvad artikli 95 (siseturg) alla.

Taastuvenergia on üldiselt tavapärasele energiale lähedaseks asendajaks; seda tarnitakse sama infrastruktuuri ja logistikasüsteemi kaudu. Kõik liikmesriigid kasutavad juba taastuvenergiat ja on otsustanud selle osakaalu suurendada. Nendel põhjustel ei mõjuta ettepanek märgatavalt liikmesriikide valikut erinevate energiaallikate vahel või nende energiavarustuse üldist struktuuri ega kuulu asutamislepingu artikli 175 lõike 2 alla.

- **Subsidiarsuse põhimõte**

Subsidiarsuse põhimõtet kohaldatakse juhul, kui ettepanek ei kuulu ühenduse ainupädevusse.

Liikmesriigid ei saa ettepaneku eesmärke piisaval määral saavutada järgmistel põhjustel.

Taastuvate energiaallikate edendamise kogemusest Euroopa Liidus on selge, et reaalne edu algas alles siis, kui Euroopa Liit võttis vastu teatavaks kindlaks tähtjaks saavutatavaid eesmärke sisaldavad õigusnormid. See kehtib taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamist käsitleva direktiivi 2001/77/EÜ ning biokütuste kasutamise edendamist käsitleva direktiivi 2003/30/EÜ puhul. Ei ole olemas sellist õigusraamistikku, mis edendaks taastuvate energiaallikate tungimist soojus- ja jahutussektorisse. Selles sektoris on taastuvenergia kasutamine jäänud peaaegu stabiilseks.

Euroopa Ülemkogu on otsustanud, et Euroopa Liidul tuleb 2020. aastaks kollektiivselt saavutada taastuvate energiaallikate 20%line osakaal lõplikus energiatarbimises, sest seda tingivad varustuskindlus, keskkonnakaitse ja konkurentsivõime taastuvate energiaallikate turul, mis on paljudes sektorites praegu maailmas juhtpositsioonil.

Meetmete usaldamine liikmesriikide hoolde seaks selle osakaalu saavutamise ohtu ja ei võimaldaks võrdselt jaotada jõupingutusi, mis on vajalikud 20%lise üldise osakaalu saavutamiseks. Lisaks sellele tekitaks tegevuse täielik usaldamine liikmesriikide hoolde investorites ebakindlust seatud eesmärkide ja nende saavutamise viiside suhtes.

Lisaks eesmärkidele käsitletakse direktiivis taastuvenergia arengut toetavaid vahendeid, nagu näiteks haldusmenetlusi, planeerimist, ehitust ning informatsiooni ja koolitust. Taastuvatest energialiikidest toodetava elektrienergia osas käsitletakse direktiivis võrgusüsteemi probleeme (nt võrgule juurdepääs), ning suurendatakse päritolutagatiste osatähtsust. Need meetmed põhinevad direktiivi 2001/77/EÜ ja hoonete energiatõhusust käsitleva direktiivi 2002/91/EÜ sätetel ning nendega nähakse ette ühtne lähenemisviis taastuvenergia tootjate ja tarbijate soodustamisele kogu ühenduses. Ühenduse lähenemisviis taastuvate energiaallikate edendamiseks kõnealuste meetmete abil on asjakohane, sest eesmärkide saavutamine nõuab koordineeritud tegevust sektorites, kus on võimalik saavutada kõige rohkem edu.

Ühenduse meetmed biokütuse säästlikkuse valdkonnas on õigustatud, sest nendega välditakse mitmete erinevate siseriiklike kavade tekkimist, mis võivad takistada kaubandust ühendusse ja ühenduse sees.

Ettepaneku kohaselt jääb liikmesriikidele laialdane otsustusõigus taastuvenergia sektori arendamise suhtes ja nad saavad selleks valida viisi, mis sobib kõige paremini riigi potentsiaali ja tingimustega, sealhulgas on neil võimalik saavutada need eesmärgid taastuvenergia arengu toetamisega teistes liikmesriikides.

Seega on ettepanek subsidiaarsuse põhimõttega kooskõlas.

- **Proportsionaalsuse põhimõte ja õigusakti valik**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel.

Üldist eesmärki ei ole võimalik saavutada ilma üldise kohustuseta, mida väljendatakse õiguslikult siduvates eesmärkides. Kuna energeetikaprobleemid ähvardavad ühendust tervikuna, tuleb vastumeetmeid rakendada samal tasandil.

Valitud vahendiks on direktiiv, mida tuleb liikmesriikides rakendada. Direktiiv on sobiv vahend taastuvenergia edendamiseks, sest selles määratletakse selgelt eesmärgid, mis tuleb saavutada, ja võimaldatakse liikmesriikidele piisavalt paindlikkust kohaldada direktiivi viisil, mis sobib riigis valitsevate konkreetsete tingimustega kõige paremini. Direktiiv läheb raamdirektiivist kaugemale selles suhtes, et see on eesmärkide ja rakendatavate meetmete osas täpsem.

Direktiiviga kehtestatakse Euroopa Liidule üldine siduv eesmärk saavutada 20%line taastuvenergia osakaal 2020. aastaks. Lisaks sellele kehtestatakse direktiiviga minimaalne siduv eesmärk saavutada 2020. aastaks 10%line biokütuste turuosa, mille peavad saavutama kõik liikmesriigid.

Muus osas võivad liikmesriigid vabalt valida meetodeid, mille abil välja arendada taastuvenergia sektor, mis kõige paremini vastaks riigis valitsevatele tingimustele ja potentsiaalile eeldusel, et liikmesriigid saavutavad kollektiivselt eesmärgi seoses 20%lise osakaaluga.

Seega on rakendatavate piirangute tase kehtestatud eesmärgiga proportsionaalne.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ühenduse eelarvet.

5. LISATEAVE

- **Lihtsustamine**

Ettepanekuga nähakse ette õigusaktide lihtsustamine.

Praegusel hetkel kehtib taastuenergia valdkonnas kaks direktiivi: elektrienergiat käsitlev direktiiv ja biokütuseid käsitlev direktiiv. Kolmanda, s.o soojus- ja jahutussektori kohta ei ole Euroopa tasandil seni õigusakti kehtestatud. 2020. aastaks püstitatud eesmärk ja taastuenergia sektori läbivaatamine annavad võimaluse teha ettepanek ühe kõikehõlmav direktiiv, millega reguleeritakse kõiki kolme taastuenergiasektorit. See võimaldab erinevates sektorites rakendada jagamatuid meetmeid, mille abil lahendatakse läbivaid probleeme (nt haldustõkked).

Ühtne direktiiv ja ühtsed siseriiklikud tegevuskavad julgustavad liikmesriike käsitlema energiapoliitikat integreeritumalt ja keskendumata jõupingutuste tõhusaimale rakendamisele.

Praegu on aruandlus nõutav mõlema direktiivi kohaselt. Kavandatud direktiivi kohaselt asendatakse see üheainsa aruandega.

- **Kehtivate sätete kehtetuks tunnistamine**

Ettepaneku vastuvõtmise korral tunnistatakse kehtetuks praegu kehtiv(ad) õigusakt(id).

- **Läbivaatamis-/muutmis-/aegumisklausel**

Ettepanek sisaldab mitut läbivaatamisklauslit.

- **Uuestisõnastamine**

Ettepanek ei hõlma uuestisõnastamist.

- **Vastavustabel**

Liikmesriigid peavad komisjonile edastama direktiivi siseriiklikku õigusse ülevõtvate sätete tekstid ning nende sätete ja käesoleva direktiivi vastavustabeli.

- **Euroopa Majanduspiirkond**

Kavandatav õigusakt käsitleb EMPga seotud küsimust, seetõttu peaks see kehtima ka EMP suhtes.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1 ja artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut¹,

võttes arvesse Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust³,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras⁴,

ning arvestades järgmist:

- (1) Taastuvatest energiaallikatest saadud energia ulatuslikum kasutamine moodustab tähtsa osa meetmepaketist, mis on ette nähtud kasvuhoonegaasideheite vähendamiseks ning Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokollit täitmiseks ja pärast 2012. aastat võetavate edasiste Euroopa ja rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks. Sellel on oluline osa ka energiavarustuse kindluse tugevdamisel, tehnoloogilise arengu edendamisel ning tööhõivevõimaluste loomisel ja piirkondlikul arengul, eriti maapiirkondades.
- (2) Eelkõige on biokütuste ulatuslikum kasutamine transpordisektoris üks mõjusaimaid vahendeid, mille abil ühendus saab vähendada oma sõltuvust imporditud naftast, mille puhul on varustuskindluse probleemid kõige teravamad, ja mõjutada transpordisektori kütuseturgu.

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

² ELT C [...], [...], lk [...].

³ ELT C [...], [...], lk [...].

⁴ ELT C [...], [...], lk [...].

- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiivis 2001/77/EÜ (taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta elektrienergia siseturul)⁵ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. mai 2003. aasta direktiivis 2003/30/EÜ (millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris)⁶ on kehtestatud eri liiki taastuenergia määratlused. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivis 2003/54/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/92/EÜ⁷, on kehtestatud määratlused elektrisektori jaoks üldiselt. Stabiilsuse ja selguse huvides on asjakohane kasutada samu määratlusi ka käesolevas direktiivis.
- (4) Taastuenergia tegevuskava⁸ on näidanud, et eesmärk suurendada taastuenergia osakaalu üldises energiatarbimises 20%-ni ja transpordisektoris 10%-ni on asjakohane ja saavutatav ning et kohustuslikke eesmärke sisaldava raamistikuga tuleks äriühingutadele tagada pikas perspektiivis stabiilsus, mida nad vajavad mõistlike investeerimisotsuste tegemiseks taastuenergia sektoris.
- (5) Brüsselis 2007. aasta märtsis kokkutulnud Euroopa Ülemkogu kinnitas ühenduse pühendumust taastuenergia arendamisele kogu ühenduses ka pärast 2010. aastat. Ülemkogu kinnitas kohustusliku eesmärgi suurendada taastuenergia osakaalu ühendusesiseses energia kogutarbimises 2020. aastaks 20%-ni ja kohustusliku miinimumeesmärgi 10%, mille kõik liikmesriigid peavad saavutama aastaks 2020 seoses biokütuste osakaaluga transpordis kasutatava bensiini ja diislikütuse tarbimisest, tehes seda kulutõhusal viisil. Ülemkogu märkis, et biokütusealase eesmärgi siduv olemus on asjakohane eeldusel, et tootmine on säästlik, müügile jõuavad teise põlvkonna biokütused ning tehakse muudatused Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1998. aasta direktiivis 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi ning nõukogu direktiivi 93/12/EMÜ muutmise kohta⁹, et lubada kütusesegude sobivaid tasemeid.
- (6) Siduvate eesmärkide peamine eesmärk on tagada investoritele kindlustunne. Seega ei ole asjakohane lükata siduvat otsust edasi kuni teatava tulevikus toimuva sündmuseni. Seepärast märkis komisjon nõukogu 15. veebruari 2007. aasta protokollis kantud avalduses, et ta ei kaalunud asjaolu, et eesmärgi kohustuslikku olemust tuleks edasi lükata, kuni müügile jõuavad teise põlvkonna biokütused.
- (7) Euroopa Parlament kutsus Euroopa taastuenergia tegevuskava käsitlevas resolutsioonis komisjoni üles esitama 2007. aasta lõpuks ettepaneku taastuenergia õigusliku raamistiku kohta, osutades sellele, kui oluline on seada eesmärgid taastuvatest energiaallikatest saadud energia osakaalu jaoks ühenduse ja liikmesriikide tasandil.

⁵ EÜT L 283, 27.10.2001, lk 33. Direktiivi on viimati muudetud nõukogu direktiiviga 2006/108/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 414).

⁶ ELT L 123, 17.5.2003, lk 42.

⁷ ELT L 176, 15.7.2003, lk 37.

⁸ KOM(2006) 848.

⁹ EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

- (8) Komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamendi võetud seiskohti silmas pidades on asjakohane seada kohustuslikud eesmärgid suurendada taastuvenergia osakaalu energia kogutarbimises 20%-ni ja transpordisektoris 10%-ni Euroopa Liidu energiatarbimises 2020. aastal.
- (9) Liikmesriikide lähtekohad, taastuvenergia võimalused ja energiavalik on erinevad. Seepärast on vaja muuta üldeesmärk –20%– iga liikmesriigi individuaalseks eesmärgiks, pidades nõuetekohaselt silmas õiglast ja adekvaatset jaotamist ning võttes arvesse erinevaid riiklike lähtekohti ja võimalusi, sealhulgas taastuvate energiaallikate ja energiakasutuse struktuuri olemasolevat taset. Seda on asjakohane teha nii, et taastuvenergia kasutamise nõutav kogukasv jagatakse liikmesriikide vahel ära, võttes aluseks iga liikmesriigi osa võrdse suurenemise, mida on kaalutud nende sisemajanduse kogutoodanguga (SKT) ja kohandatud riiklike lähtekohtade kajastamiseks, kasutades arvutamisel energia lõpptarbimist.
- (10) Samas on asjakohane, et eesmärk suurendada taastuvenergia osakaalu transpordisektoris 10%-ni tuleks seada kõikide liikmesriikide puhul samale tasemele, et tagada transpordikütuste spetsifikaatide vastavus ja kättesaadavus. Kuna transpordikütustega kauplemine on lihtne, saavad liikmesriigid, kelle käsutuses on piiratud määral ressursse, taastuvaid transpordikütuseid mujalt. Kuigi tehniliselt oleks ühendusel võimalik saavutada biokütusealane eesmärk üksnes ühendusesisese tootmise abil, on siiski tõenäoline ja soovitatav, et eesmärk saavutatakse tegelikult ühendusesisese tootmise ja impordi ühendamisel. Selleks peaks komisjon jälgima biokütuste tarnimist ühenduse turule ja vajaduse korral tegema asjakohaste meetmete ettepanekuid, et saavutada tasakaalustatud lähenemisviis ühendusesisese tootmise ja impordi vahel, võttes arvesse mitme- ja kahepoolseid kaubanduslääbirääkimisi ning keskkonna, kulude ja energiavarustuse kindlusega seotud ning muid kaalutlusi.
- (11) Üldeesmärkide saavutamise tagamiseks peaksid liikmesriigid püüdma välja töötada soovitusliku suuna oma eesmärkide saavutamiseks, samuti peaksid nad kehtestama riikliku tegevuskava, sealhulgas valdkondlikud eesmärgid, võttes arvesse, et biomassi kasutatakse eri otstarbel ja seepärast on oluline võtta kasutusele uued biomassiressursid.
- (12) Selleks et saada kasu tehnoloogia arengust ja mastaabisäästust, tuleks soovitusliku suuna puhul arvesse võtta võimalust, et hilisematel aastatel kasvab taastuvenergia kasutamine kiiresti. Nii saab eritähelepanu pöörata valdkondadele, kus puudub tehnoloogiline areng ja mastaabisääst ning mida seetõttu piisavalt ei arendata, kuid mis tulevikus annaksid märkimisväärse panuse 2020. aastaks seatud eesmärkide saavutamisse.
- (13) 2005. aasta tuleks võtta lähtepunktiks, kuna see on hilisem aasta, mille kohta on olemas usaldusväärsed andmed riikide taastuvenergia osakaalu kohta.
- (14) Tuleb sätestada üheselt mõistetavad reeglid taastuvenergia osakaalu arvutamiseks.
- (15) Hüdroenergia osatähtsuse arvutamisel tuleks ilmastikutingimuste mõju tasakaalustamiseks kasutada normaliseerimisvalemite.

- (16) Soojuspumbad, mis kasutavad maast või veest saadavaid geotermilisi ressursse, ja soojuspumbad, mis kasutavad õhusoojust, et viia soojusenergia kasuliku temperatuurini, vajavad toimimiseks elektrit. Soojuspumpade puhul, mis kasutavad õhusoojust, tuleb sageli kasutada märkimisväärset kogust tavapärasest energiat. Seepärast tuleks käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkide järgimise hindamisel arvesse võtta üksnes kasulikku soojusenergiat, mis saadakse õhusoojust kasutavate soojuspumpade abil, mis vastavad komisjoni otsuses 2007/742/EÜ¹⁰ kehtestatud kasutusteguri miinimumnõuetele kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 1980/2000 ühenduse muudetud ökomärgise andmise süsteemi kohta¹¹.
- (17) Passiivsete energiasüsteemide puhul kasutatakse energia rakendamiseks ehituskonstruksioone. Seda käsitatakse kui säästetud energiat. Seepärast ei tuleks selliselt rakendatud energiat võtta käesoleva direktiivi kohaldamisel arvesse, et vältida topeltarvestust.
- (18) Taastuvatest energiaallikatest väljaspool ühendust toodetud imporditud elektrit võib arvesse võtta liikmesriikide eesmärkide saavutamisel. Selleks et vältida kasvuhoonegaasiheite netokasvu olemasolevate taastuvate energiaallikate varieerimise tõttu või nende täielikku või osalist asendamist tavapärase energiaallikatega, tuleks siiski arvesse võtta üksnes nendes taastuvenegiast tootvates kütistes toodetud elektrit, mis käivitatakse pärast käesoleva direktiivi jõustumist. Et tagada sellise impordi jälgimine ja arvesse võtmine usaldusväärset viisil, peaks importimine toimuma päritolutagatiste süsteemi raames. Kaaluda tuleb kolmandate riikidega sõlmitavaid lepinguid, milles käsitletakse taastuvatest energiaallikatest toodetud elektriga kauplemise korraldust.
- (19) Selleks et luua võimalusi käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkide saavutamise kulude vähendamiseks, on asjakohane hõlbustada teistes liikmesriikides taastuvatest energiaallikatest saadud energia tarbimist ning võimaldada liikmesriikidel võtta oma riiklike eesmärkide puhul arvesse teistes liikmesriikides tarbitud elektri-, soojus- ja jahutusenergiat. Selleks tuleks vastu võtta ühtlustatud sätted kõnealuste sektoritega seotud päritolutagatiste kavandamiseks ja ülekandmiseks.
- (20) Kohustus anda taotluse korral välja päritolutagatise taastuvatest energiaallikatest saadud soojus- või jahutusenergia kohta peaks piirduma ettevõtetega, mille võimsus on vähemalt 5 MW_{th}, et vältida tarbetult suurt halduskoormust, mis tekiks juhul, kui kohustus hõlmaks ka väiksemaid, sealhulgas majapidamistes olevaid kütiseid.
- (21) Liikmesriigid peaksid kehtestama päritolutagatiste ülekandmiseks ühelt liikmesriigilt teisele eelneva loa süsteemi, kui neil on seda vaja kindla ja tasakaalustatud energiavarustuse tagamiseks, nende toetuskava aluseks olevate keskkonnavalaste eesmärkide või käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkide saavutamiseks. Selliste süsteemide ulatus peaks piirduma sellega, mis on vajalik ja proportsionaalne, ning neid ei tohiks kasutada meelevaldse diskrimineerimise vahendina.

¹⁰ ELT L 301, 20.11.2007, lk 14.

¹¹ EÜT L 237, 21.9.2000, lk 1.

- (22) Pärast seda, kui ühtlustatud päritolutagatiste süsteemi on katsetatud, peaks komisjon kontrollima, kas on vaja edasisi muudatusi.
- (23) Selleks et vältida sekkumist toetuskavadesse, mis on ette nähtud olemasolevate käitiste jaoks, ja taastuvenergia tootjate ülemäärast hüvitamist, peaks liikmesriikide vahel olema võimalik üle kanda üksnes neid päritolutagatise, mis on välja antud käitistele, mis käivitati pärast käesoleva direktiivi jõustumist, või mis on seotud pärast kõnealust kuupäeva toimunud taastuvenergia tootmisvõimsuse suurenemisest tingitud tootmisega.
- (24) Läbipaistvate eeskirjade ja kooskõla puudumine erinevate lube andvate asutuste vahel takistab teatavasti taastuvenergia kasutamist. Seepärast tuleks taastuvenergiasektori erilist struktuuri arvesse võtta, kui riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused vaatavad läbi oma haldusmenetlusi, et anda luba ehitada ja käitada ettevõtteid, kus toodetakse taastuvatest energiaallikatest elektri-, soojus- ja jahutusenergiat või transpordikütuseid. Heakskiitmisega seotud haldusmenetlusi tuleks tõhustada, seades taastuvenergiat kasutavatele käitistele selged tähtajad. Planeerimiseeskirju ja -juhiseid tuleks kohandada, et võtta arvesse kulutõhusaid ja keskkonnasõbralikke taastuvenergiat kasutavaid soojus-, jahutus- ja elektriseadmeid.
- (25) Riiklikud tehnilised kirjeldused ja muud nõuded, mis jäävad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ (millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord)¹² reguleerimisalasse ning mis on seotud näiteks kvaliteedi, katsemetodite või kasutustingimustega, ei tohiks tõkestada taastuvenergia kasutamise seotud seadmete ja süsteemidega kauplemist. Seepärast ei tohiks taastuvenergia toetuskavadega ette näha riiklikke tehnilisi kirjeldusi, mis erinevad olemasolevatest Euroopa standarditest, või nõuda toetatavate seadmete ja süsteemide sertifitseerimist või katsetamist kindlas kohas või kindla asutuse poolt.
- (26) Riiklikul ja piirkondlikul tasandil on uutes ja renoveeritud ehitistes taastuvenergia kasutamise miinimumnõuetega seotud eeskirjad ja kohustused suurendanud märkimisväärselt taastuvenergia kasutamist. Neid meetmeid tuleks toetada Euroopas laiemalt, toetades energiatõhusamaid taastuvenergiarakendusi ehitusalastes õigusaktides ja eeskirjades.
- (27) Tuleks kõrvaldada info- ja koolituslüngad, eelkõige soojus- ja jahutussektoris, et julgustada taastuvenergia kasutamist.
- (28) Koolituse arendamiseks on vaja kooskõlastatud lähenemisviisi ja asjakohane sertifitseerimine tuleb kättesaadavaks teha väikestele taastuvenergiaseadmete paigaldajatele, et vältida turumoonutusi ning tagada tarbijatele kvaliteetsed tooted ja teenused. Riiklike sertifitseerimissüsteeme peaksid liikmesriigid vastastikku tunnustama ja seepärast peaksid need põhinema ühtlustatud miinimumpõhimõtetel, võttes arvesse Euroopa tehnoloogiastandardeid ning olemasolevat taastuvenergiaseadmete paigaldajate koolituse ja kvalifikatsiooniga seotud korda. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsequalifikatsioonide tunnustamise kohta¹³ tuleks jätkuvalt kohaldada küsimuste

¹² EÜT L 204, 21.7.1998.

¹³ ELT L 255, 30.9.2005, lk 22.

puhul, mida ei reguleerita käesoleva direktiiviga, nagu näiteks nende paigaldajate kutsekvalifikatsioonide tunnustamine, keda ei ole liikmesriigis sertifitseeritud.

- (29) Kuigi direktiiviga 2005/36/EÜ on kehtestatud nõuded kutsekvalifikatsioonide, sealhulgas arhitektide kutsekvalifikatsioonide vastastikuseks tunnustamiseks, tuleb lisaks tagada, et arhitektid ja planeerijad võtavad oma kavandites ja projektides nõuetekohaselt arvesse taastuvenergia kasutamist. Liikmesriigid peaksid seepärast andma selgeid juhiseid. Juhistes tuleks täies ulatuses võtta arvesse direktiivi 2005/36/EÜ sätteid ning eelkõige selle artikleid 46 ja 49.
- (30) Taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia uute tootjate elektrivõrguga liitumise kulud peaksid olema objektiivsed, läbipaistvad ja mittediskrimineerivad ning võrguga liitunud tootjate tekitatud tulu tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta.
- (31) Teatavatel asjaoludel ei ole võimalik täielikult tagada taastuvatest energiaallikatest toodetud energia edastamist ja jaotamist, ilma et see mõjutaks võrgusüsteemi usaldusväärsust ja ohutust. Sel juhul võib olla asjakohane maksta nendele tootjatele rahalist hüvitist.
- (32) Direktiivis 2001/77/EÜ on sätestatud raamistik taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri integreerimiseks võrku. Tegelik integreerumise tase on aga liikmesriigiti väga erinev. Seepärast on vaja raamistikku tugevdada ja vaadata selle kohaldamine riiklikul tasandil korrapäraselt läbi.
- (33) Riikidevahelised ühendused lihtsustavad taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri integreerimist. Lisaks mitmekesistamise hõlbustamisele saab kõnealuste ühenduste abil vähendada tasakaalustamiskulusid, soodustada tõelist konkurentsi, mis toob kaasa madalamad hinnad, ja toetada võrkude arendamist. Samuti aitaks ülekandevõimsuse jagamine ja optimaalne kasutamine vältida üleliigsete uute võrkude rajamist.
- (34) Biokütuse tootmine peaks olema keskkonda säästev. Seepärast tuleks nõuda, et biokütused, mida kasutatakse käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkide saavutamiseks, ja biokütused, mis saavad kasu riiklikest toetuskavadest, vastaksid keskkonnasäästlikkuse kriteeriumidele.
- (35) Keskkonnasäästlikkuse kriteeriumide kehtestamine biokütustele ei täida oma eesmärki, kui tooted ei vasta kriteeriumidele ja kui neid oleks muidu kasutatud biokütustena, kuid kasutatakse hoopis soojus- ja elektrisektoris vedelate biokütustena. Sel põhjusel tuleks keskkonnasäästlikkuse kriteeriume kohaldada ka kõigi vedelate biokütuste suhtes.
- (36) Brüsselis 2007. aasta märtsis kokkutulnud Euroopa Ülemkogu kutsus komisjoni üles esitama ettepanekut ülddirektiivi kohta, milles käsitletakse kõikide taastuvate energiaallikate kasutamist ning mis sisaldaks kriteeriume ja sätteid bioenergia jätkusuutliku pakkumise ja kasutamise tagamiseks. Need kriteeriumid peaksid moodustama ühtse osa ulatuslikumast kavast, hõlmates ka vedelaid biokütuseid ja mitte üksnes biokütuseid. Seepärast tuleks sellised säästlikkuskriteeriumid lisada käesolevasse direktiivi. Selleks et vältida täiendavaid ärikulusid ja keskkonnalaseid vastuolusid, mis seostuksid ebajärjekindla lähenemisviisiga, on oluline, et käesolevas direktiivis sätestatud ja biokütustega seotud säästlikkuskriteeriumid oleksid vastavuses

direktiivis 98/70/EÜ sätestatutega. Komisjon peaks lisaks sellele 2010. aastal kontrollima, kas on vaja lisada muid biomassi kasutusviise.

- (37) Kui pinnases või taimedes leiduva suure süsinikuvaruga maa-ala võetakse kasutusele biokütuste ja muude vedelate biokütuste tooraine kasvatamiseks, eraldub teatav osa talletatud süsinikust atmosfääri, mis toob kaasa süsinikdioksiidi moodustumise. Selle protsessi negatiivne mõju kasvuhoonegaasidele võib vähendada biokütuste ja vedelate biokütuste positiivset mõju kasvuhoonegaasidele ja seda mõnel juhul oluliselt. Seepärast tuleks sellisest maakasutuse muutusest tingitud täielikku süsinikumõju võtta arvesse biokütustest ja vedelatest biokütustest tuleneva kasvuhoonegaasiheite vähenemise arvutamisel. Nii saab tagada, et kasvuhoonegaasiheite vähenemise arvutamisel võetakse arvesse biokütuste ja muude vedelate biokütuste kasutamisega seotud süsinikumõju tervikuna.
- (38) Selleks et ettevõtjad ei teeks tarbetuid ja koormavaid uuringuid ning et vältida sellise suure süsinikusisaldusega maa-ala kasutamist, mis tagantjärele osutuks biokütuste ja muude vedelate biokütuste tooraine kasvatamiseks mittesobivaks, ei tohiks biokütuste ja muude vedelate biokütuste tootmiseks kasutusele võtta seda liiki maad, mille kasutusotstarbe muutumise käigus toimuvat süsinikuvaru vähenemist ei saa kliimamuutustega võitlemise kiireloomulisust arvesse võttes mõistliku ajavahemiku jooksul kompenseerida biokütuste ja muude vedelate biokütuste tootmisest tuleneva kasvuhoonegaasiheite vähenemisega. Ülemaailmse süsinikuvaru ülevaadete põhjal võib teha järelduse, et sellesse kategooriasse tuleks lisada märgalad ja püsivalt metsaga kaetud alad.
- (39) Käesolevas direktiivis biokütuste ja muude vedelate biokütuste jaoks sätestatud soodustused ning kasvav ülemaailmne nõudlus biokütuste ja muude vedelate biokütuste järele ei tohiks anda tõuget bioloogiliselt mitmekesise maa hävitamiseks. Selliseid taastumatuid ressursse, mis on mitmes rahvusvahelises dokumendis tunnistanud inimkonnale väärtuslikuks, tuleks säilitada. Lisaks leiaksid ühenduse tarbijad, et biokütuste ja muude vedelate biokütuste suurenev kasutus on moraalselt vastuvõetamatu, kui see toob kaasa bioloogiliselt mitmekesise maa hävitamise. Seepärast on vaja sätestada kriteeriumid, millega tagatakse, et biokütuste ja muude vedelate biokütuste suhtes saab kohaldada soodustusi üksnes juhul, kui on tagatud, et need ei pärine bioloogiliselt mitmekesiselt maa-alalt. Valitud kriteeriumide puhul käsitatakse metsi bioloogiliselt mitmekesisena, kui seal ei toimu olulist inimtegevust (järgides ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni, ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni ja Euroopa metsade kaitset käsitleva üleeuroopalise ministrite konverentsi¹⁴ kasutatavat määratlust) või kui see on siseriiklike õigusaktide alusel looduskaitse all. Lisaks sellele on teatavate rohumaade suurt bioloogilist mitmekesisust arvestades asjakohane, et sellistelt maa-aladelt pärit toorainest saadud biokütuste suhtes ei tohiks kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud soodustusi. Komisjon peaks kehtestama asjakohased kriteeriumid ja/või geograafilise ulatuse, et määratleda sellised bioloogiliselt mitmekesised rohumaad vastavalt parimatele kättesaadavatele seaduslikele tõenditele ja vastavatele rahvusvahelistele normidele.

¹⁴ „Temperate and Boreal Forest Resources Assessment” (2000); Euroopa metsade kaitset käsitlev ministrite konverents (2003).

- (40) Kui biokütus ja muud vedelad biokütused saadakse ELis toodetud toorainest, peaksid need vastama ka ELi põllumajandusalastele keskkonnanõuetele. Selliste kriteeriumide kohaldamine impordile kolmandatest riikidest on halduslikult ja tehniliselt teostamatu.
- (41) Keskkonناسäästlikkuse kriteeriumid on tõhusad üksnes siis, kui tänu neile muutub turuosaliste käitumine. Turuosalised muudavad oma käitumist ainult juhul, kui kriteeriumidele vastavaid biokütuseid ja muid vedelaid biokütuseid müüakse kõrgema hinnaga kui kriteeriumidele mittevastavaid kütuseid. Kriteeriumidele vastavuse kontrollimisel kasutatava massibilansimeetodi kohaselt on olemas konkreetne seos kriteeriumidele vastavate biokütuste ja muude vedelate biokütuste tootmise ning biokütuste ja muude vedelate biokütuste tarbimise vahel ühenduses, mis tagab asjakohase tasakaalu pakkumise ja nõudluse vahel ning kõrgema hinna, kui see on süsteemides, kus selline seos puudub. Selleks et keskkonناسäästlikkuse kriteeriumidele vastavaid biokütuseid ja muid vedelaid biokütuseid saaks müüa kõrgema hinnaga ning et säilitada süsteemi terviklikkus ja vältida samal ajal tarbetut koormust tööstusele, tuleks kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks kasutada massibilansisüsteemi. Tuleks läbi vaadata ka muud kontrollimeetodid.
- (42) Ühenduse huvides on soodustada mitme- ja kahepoolsete lepingute ning selliste vabatahtlike rahvusvaheliste või riiklike kavade väljatöötamist, millega kehtestatakse standardid säästlike biokütuste ja muude vedelate biokütuste tootmisele ning millega kinnitatakse, et biokütuste ja muude vedelate biokütuste tootmine vastab nendele standarditele. Sel põhjusel tuleks ette näha otsustamine selle üle, kas kõnealused lepingud või kavad tagavad usaldusväärsed tõendid ja andmed, tingimusel et need vastavad asjakohastele usaldusväärse, läbipaistva ja sõltumatu auditi standarditele.
- (43) On vaja sätestada selged eeskirjad biokütustest ja muudest vedelatest biokütustest ning nendega võrreldavatest fossiilkütustest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamiseks.
- (44) Kütuste tootmisest ja kasutamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamisel tuleks arvesse võtta kaassaaduseid. Poliitika analüüsimisel on kohane kasutada asendusmeetodit. Õigusliku reguleerimise eesmärgil, mis on seotud üksikute ettevõtjate ja üksikute transpordikütusesaadetistega, ei ole asendusmeetod kohane. Sellisel juhul on kõige asjakohasem kasutada energia jaotamise meetodit, kuna seda on lihtne kohaldada, see on ajaliselt prognoositav ja see vähendab vastupidise mõjuga soodustusi ning annab tulemusi, mida on üldiselt võimalik võrrelda terve rea asendusmeetodi abil saadud tulemustega. Poliitika analüüsimisel peaks komisjon esitama oma aruandes asendusmeetodi abil saadud tulemused.
- (45) Selleks et vältida ebaproportsionaalset halduskoormust, tuleks üldiste biokütuse tootmisviiside jaoks sätestada vaikeväärtuste loetelu. Biokütuste ja muude vedelate biokütuste puhul peaks alati olema õigus kasutada loetelus kehtestatud kasvuhoonegaasiheite vähendamise taset. Kui tootmisviisidest tuleneva kasvuhoonegaasiheite vähenemise vaikeväärtus on väiksem kui kasvuhoonegaasiheite vähendamise nõutav miinimumtase, peaksid tootjad, kes soovivad tõendada, et nad järgivad nimetatud miinimumtaset, näitama, et nende tootmisprotsessist tulenevad tegelikud heitkogused on vaikeväärtuste arvutustes eeldatutest väiksemad.

- (46) Selleks et mitte soodustada biokütuste ja muude vedelate biokütuste jaoks vajaliku tooraine kasvatamist kohtades, kus see tooks kaasa suure kasvuhoonegaasiheite, tuleks kasvatamisega seotud vaikeväärtusi kohaldada üksnes nende piirkondade suhtes, kus sellise mõju saab täielikult välistada.
- (47) Komisjon peaks 2010. aastaks analüüsima biomassi energialase kasutusega (välja arvatud biokütused ja muud vedelad biokütused) seotud säästlikkuskava nõudeid, võttes arvesse vajadust kasutada biomassiresseeruse säästlikult.
- (48) Biokütuste 10%lise osakaalu saavutamiseks on vaja tagada, et turule tuuakse diislikütus, milles on biodiisli rohkem kui standardiga EN590/2004 ette nähtud.
- (49) Selleks et kasutatavaid lähteaineid mitmekesistavad biokütused muutuksid kaubanduslikult elujõuliseks, tuleks anda neile eriline kaalukus riiklikes biokütusealastes kohustustes.
- (50) On vaja regulaarset aruandlust, et keskenduda jätkuvalt edusammudele taastuvenergia arendamisel riiklikul ja ühenduse tasandil.
- (51) Käesoleva direktiivi kohaselt võetud toetusmeetmetest, mida võib tõlgendada riigiabiina asutamislepingu artikli 87 tähenduses, tuleb asutamislepingu artikli 88 lõike 3 kohaselt teatada komisjonile ja saada neile komisjoni heakskiit enne nende rakendamist. Käesoleva direktiivi kohaselt komisjonile esitatav teave ei vabasta liikmesriike asutamislepingu artikli 88 lõikega 3 ettenähtud teatamiskohustusest.
- (52) Toetusüsteemide kavandamisel võivad liikmesriigid soodustada selliste biokütuste kasutamist, mis annavad lisakasu – sealhulgas mitmekesistamisega seotud kasu, mida saadakse biokütuste tootmisel jäätmetest, jääkidest, toiduks mittekasutatavatest tselluloosmaterjalidest ja lignotselluloosist –, võttes nõuetekohaselt arvesse ühelt poolt traditsioonilistest biokütustest toodetud energiaga ja teiselt poolt lisakasu andvate biokütustega seotud erinevaid kulusid. Liikmesriigid võivad soodustada investeerimist selliste taastuvenergiatehnoloogiate arendamisse, mis vajavad konkurentsivõime saavutamiseks aega.
- (53) Kuna käesoleva direktiivi artiklites 15–17 sätestatud meetmete peamine eesmärk on tagada siseturu nõuetekohane toimimine, ühtlustades säästlikkustingimusi, millele biokütused ja muud vedelad biokütused peavad teatavatel põhjustel vastama, ja hõlbustades sellega liikmesriikidevahelist kauplemist kõnealustele tingimustele vastavate biokütuste ja muude vedelate biokütustega, põhinevad need asutamislepingu artiklil 95. Kuna kõikide muude käesolevas direktiivis sätestatud meetmete peamine eesmärk on keskkonna kaitsmine, põhinevad need asutamislepingu artikli 175 lõikel 1.
- (54) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused¹⁵.

¹⁵ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

- (55) Eelkõige tuleks komisjonile anda volitused, et ta kohandaks metoodilisi põhimõtteid ja väärtusi, mis on vajalikud hindamiseks, kas keskkonnasäästlikkuse kriteeriumid on biokütuste ja muude vedelate biokütuste puhul täidetud, ning et ta kohandaks transpordikütuste energiasaldust tehnika ja teaduse arenguga. Kuna kõnealused meetmed on üldised ning nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi teisejärgulisi sätteid, kohandades metoodilisi põhimõtteid ja väärtusi, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (56) Direktiivi 2001/77/EÜ ja direktiivi 2003/30/EÜ sätted, mis kattuvad käesoleva direktiivi sätetega, tuleks välja jätta enne selle kõige hilisemat võimalikku siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise aega. Sätted, milles käsitletakse eesmärke ja aruandlust 2010. aastal, peaksid jääma jõusse kuni 2011. aasta lõpuni. Seepärast on vaja direktiivi 2001/77/EÜ ja direktiivi 2003/30/EÜ vastavalt muuta.
- (57) Kuna üldeesmärke saavutada taastuvenergia 20%line osakaal ühenduse üldisest energiatarbimisest ja kõikides liikmesriikides 10%line biokütuste osakaal transpordis kasutatava bensiini ja diislikütuse tarbimisest aastaks 2020 ei suuda liikmesriigid piisaval määral saavutada ning kuna need on meetme ulatuse tõttu paremini saavutatavad ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1
Reguleerimisala

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse üldine raamistik taastuvatest energiaallikatest toodetava energia kasutamise edendamiseks. Sellega seatakse kohustuslikud eesmärgid seoses taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaaluga energiatarbimises ja taastuvenergia osakaaluga transpordisektoris. Selles sätestatakse eesmärgid, milles käsitletakse päritolutagatise, haldusmenetlusi ja elektrijaotusvõrguga ühinemist seoses taastuvatest energiaallikatest toodetud energiaga. Sellega kehtestatakse biokütuste ja muude vedelate biokütuste keskkonnasäästlikkuse kriteeriumid.

Artikkel 2
Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse direktiivi 2003/54/EÜ mõisteid.

Kasutatakse ka järgmisi mõisteid:

- (a) „taastuvatest energiaallikatest saadud energia” – taastuvad mittefossiilsed energiaallikad: tuuleenergia, päikeseenergia, geotermiline energia, laineenergia, loodeteenergia, hüdroenergia, biomass, prügilagaas, reoveepuhasti gaas ja biogaasid;

- (b) „biomass” – põllumajanduslikust tootmisest (kaasa arvatud taimsed ja loomsed ained), metsatööstusest ja sellega seotud tootmisest pärit toodete, jäätmete ja jääkide bioloogiliselt lagunev fraktsioon ning tööstus- ja olmejäätmete bioloogiliselt lagunev fraktsioon;
- (c) „energia lõpptarbimine” – energiatooted, mida tarnitakse energia saamise eesmärgil töötlevale tööstusele, transpordisektorile, majapidamistele, teenuste-, põllumajandus-, metsandus- ja kalandussektorile, sealhulgas elektri ja soojuse tarbimine energiasektori poolt elektri ja soojuse tootmiseks ning elektri- ja soojuskaod jaotamisel;
- (d) „kaugküte või kaugjahutus” – soojusenergia jaotamine võrgu kaudu auru, kuuma vee või jahutatud vedelikena kesksest tootmisallikast mitmesse hoonesse, et kasutada seda kütteks või jahutamiseks ruumis või protsessides;
- (e) „vedelad biokütused” – energia saamiseks kasutatav vedelkütus, mis on toodetud biomassist;
- (f) „biokütused” – transpordis kasutatav vedel- ja gaaskütus, mis on toodetud biomassist;
- (g) „päritolutagatis” – elektrooniline dokument, millega tõendatakse, et teatav energiakogus saadi taastuvatest energiaallikatest;
- (h) „toetuskava” – liikmesriigipoolsel turusekkumisel põhinev kava, mille abil püütakse taastuvenergiale leida turgu, vähendades sellise energia tootmiskulusid, tõstes selle võimalikku müügihinda või suurendades taastuvenergiaalase kohustuse või muu abil sellise energia ostumahtu;
- (i) „kohustus kasutada taastuvenergiat” – riiklik toetuskava, millega nõutakse, et energiatootjad võtaksid oma tootmisesse teatava osa taastuvenergiat, et energiatarnijad võtaksid oma tarnimisse teatava osa taastuvenergiat ja energiatarbijad võtaksid oma tarbimisse teatava osa taastuvenergiat.

Artikkel 3

Taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise eesmärgid

1. Iga liikmesriik tagab, et taastuvenergia osakaal energia lõpptarbimisest 2020. aastal on vähemalt sama suur, kui tema üldeesmärk seoses taastuvenergia osakaaluga nimetatud aastal, nagu on sätestatud I lisa A osas esitatud tabeli kolmandas veerus.
2. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid, tagamaks et taastuvenergia osakaal on vähemalt sama suur, kui I lisa B osas esitatud soovitusliku suunaga on ette nähtud.
3. Liikmesriik tagab, et taastuvenergia osakaal transpordisektoris on 2020. aastal vähemalt 10% energia lõpptarbimisest transpordisektoris selles liikmesriigis.

Esimese lõigu kohaldamisel ei võeta transpordisektoris tarbitud kogueenergia arvutamisel arvesse muid naftatooted kui bensiin ja diislikütus.

Artikkel 4
Riiklikud tegevuskavad

1. Liikmesriik võtab vastu riikliku tegevuskava.

Riiklikes tegevuskavades sätestatakse liikmesriikide eesmärgid seoses taastuvenergia osakaaluga transpordi-, elektri-, soojus- ja jahutussektoris 2020. aastal ning nende eesmärkide saavutamiseks vajalikud meetmed, sealhulgas riikliku poliitika olemasolevate biomassiressursside arendamiseks ja uute biomassiressursside erinevaks kasutuseks, ning artiklite 12–17 nõuete täitmiseks võetavad meetmed.

2. Liikmesriigid esitavad oma riiklikud tegevuskavad komisjonile hiljemalt 31. märtsil 2010.
3. Liikmesriik, kelle taastuvenergia osakaal on vahetult eelneva kahe aasta jooksul I lisa B osas esitatud soovistuliku suunaga ettenähtust väiksem, esitab komisjonile hiljemalt järgmise aasta 30. juuniks uue riikliku tegevuskava, sätestades piisavad meetmed, millega tagatakse, et tulevikus on taastuvenergia osakaal vähemalt sama suur, kui I lisa B osas esitatud soovistuliku suunaga on ette nähtud.

Artikkel 5
Taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu arvutamine

1. Taastuvenergia osakaal energia lõpptarbimisest igas liikmesriigis arvutatakse järgmiste elementide liitmisel:
 - (a) taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia lõpptarbimine;
 - (b) taastuvatest energiaallikatest toodetud soojus- ja jahutusenergia lõpptarbimine; ning
 - (c) taastuvatest energiaallikatest toodetud energia lõpptarbimine transpordisektoris.

Taastuvatest energiaallikatest toodetud gaasi, elektrit ja vesinikku võetakse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia arvutamisel arvesse ainult üks kord kas lõike 1 punktis a, b või c.

Biokütuseid ja muid vedelaid biokütuseid, mis ei vasta artiklis 15 sätestatud keskkonnasäästlikkuse kriteeriumidele, arvesse ei võeta.

2. Liikmesriigid võivad taotleda komisjonilt luba võtta lõike 1 kohaldamisel arvesse selliste taastuvenergiajaamade ehitamist oma territooriumile, mille käivitamine võtab kaua aega, ja seda järgmistel tingimustel:
 - (a) taastuvenergiajaama ehitamine peab olema alanud hiljemalt 2016. aastal;
 - (b) taastuvenergiajaama tootmisvõimsus peab olema vähemalt 5000 MW;
 - (c) taastuvenergiajaama ei tohi olla võimalik käivitada enne 2020. aastat;

(d) taastuenergiajaama peab olema võimalik käivitada enne 2022. aastat.

Komisjon otsustab, milliseid kohandusi on vaja teha liikmesriigi osakaalu taastuenergiast 2020. aastal, võttes arvesse ehitustegevuse kulgu, jaamale antavat rahalist toetust ja jaama valmides keskmiselt aastas toodetava taastuenergia hulka.

Komisjon töötab artikli 21 lõikes 2 osutatud menetlust järgides välja käesoleva sätte rakendamiseeskirjad hiljemalt 31. detsembriks 2012.

3. Kui liikmesriik leiab, et tal ei ole võimalik vääramatu jõu tõttu saavutada I lisa A osas esitatud tabeli kolmandas veerus sätestatud taastuenergia osakaalu energia lõpptarbimisest aastal 2020, teatab ta sellest võimalikult kiiresti komisjonile. Kui komisjon leiab, et tegemist on vääramatu jõuga, võtab ta vastu otsuse selle kohta, milliseid kohandusi on vaja teha taastuenergia lõpptarbimisse liikmesriigis aastaks 2020.
4. Lõike 1 punkti a kohaldamisel arvutatakse taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri lõpptarbimine liikmesriigis taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri kogusena, välja arvatud elektri tootmine eelnevalt mäe otsa pumbatud vett kasutavates pumpelektrijaamades, kohandatuna vastavalt artiklile 10.

Nii taastuvaid kui ka tavapäraseid energiaallikaid kasutavate mitmel kütusel töötavate elektrijaamade puhul võetakse arvesse üksnes seda osa elektrist, mis on toodetud taastuvatest energiaallikatest. Kõnealuse arvutuse eesmärgil arvutatakse iga energiaallika osa selle energiasalduse alusel.

Hüdroenergia abil toodetud elektrit võetakse arvesse vastavalt II lisas esitatud normaliseerimisvalemile.

5. Lõike 1 punkti b kohaldamisel arvutatakse taastuvatest energiaallikatest toodetud soojus- ja jahutusenergia lõpptarbimist sellise taastuvatest energiaallikatest toodetud energia tarbimisena, mida tarnitakse töötlevale tööstusele, transpordisektorile, majapidamistele, teenuste-, põllumajandus-, metsandus- ja kalandussektorile kütteks ja jahutuseks, sealhulgas taastuvatest energiaallikatest saadud kaugküte ja –jahutus, kohandatuna vastavalt artiklile 10.

Maast või veest saadavat geotermilist energiat kasutavate soojuspumpade abil toodetud soojusenergiat võetakse lõike 1 punkti b kohaldamisel arvesse. Öhusoojust kasutavate soojuspumpade abil toodetud soojusenergiat võetakse lõike 1 punkti b kohaldamisel arvesse tingimusel, et selliste soojuspumpade energiatõhusus vastab määruse (EÜ) nr 1980/2000 kohaselt sätestatud ja kontrollitud ökomärgise miinimumnõuetele ning vajaduse korral eelkõige otsuses 2007/742/EÜ kehtestatud kasutusteguri miinimumnõuetele.

Lõike 1 punkti b kohaldamisel ei võeta arvesse soojusenergiat, mis on toodetud passiivsete energiasüsteemide abil, mille puhul madalam energiatarbimine saavutatakse passiivselt ehituskonstruksioonide abil või tänu taastutamatutest energiaallikatest toodetud soojusele.

6. III lisa loetletud transpordikütuste energiasisaldus sätestatakse kõnealusel lisas. III lisa võib kohandada tehnika ja teaduse arenguga. Selline meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi teisejärgulisi elemente, võetakse vastu vastavalt artikli 21 lõikes 3 sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
7. Taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal arvutatakse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia lõpptarbimisena, jagatuna kõikidest energiaallikatest saadud energia lõpptarbimisega, ning seda väljendatakse protsendina.
8. Taastuvatest energiaallikatest saadud energia osakaal arvutamisel kasutatakse energiastatistikat käsitlevas määruses (EÜ) nr XXXX/XX¹⁶ sätestatud meetodeid ja mõisteid.
9. Taastuvatest energiaallikatest kolmandates riikides toodetud elektrit võetakse käesoleva direktiivi nõuete järgimise kontrollimise eesmärgil arvesse üksnes juhul, kui:
 - (a) see on tarbitud ühenduses;
 - (b) elekter on toodetud käitisel, mis käivitati pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva; ning
 - (c) elektri kohta on välja antud päritolutagatis, mis on osa käesolevas direktiivis sätestatud päritolutagatiste süsteemist.

Artikkel 6

Taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri-, soojus- ja jahutusenergia päritolutagatised

1. Liikmesriigid tagavad, et taastuvatest energiaallikatest toodetud elektri ning vähemalt 5 MW_{th} võimsusega jaamades taastuvatest energiaallikatest toodetud soojus- ja jahutusenergia päritolu on võimalik tagada sellisena, nagu see on sätestatud käesolevas direktiivis.

Selleks peavad liikmesriigid tagama, et päritolutagatis antakse välja taastuvenergia tootja taotluse alusel. Päritolutagatise standardühik on 1 MWh. Iga toodetud megavatt-tunni kohta antakse välja üks päritolutagatis.

2. Päritolutagatiseid antakse välja, kantakse üle ja tühistatakse elektrooniliselt. Need on täpsed, usaldusväärsed ja pettust välistavad.

Päritolutagatiseid täpsustatakse vähemalt järgmine:

- (a) energiaallikas, mille abil energia toodeti, ning tootmise algus- ja lõppkuupäev;
- (b) kas päritolutagatis on seotud:
 - (i) elektriga; või

¹⁶ [Energiastatistika määrus].

- (ii) soojus- ja/või jahutusenergiaga;
 - (c) selle kaitse nimi, asukoht, liik ja võimsus, kus energia toodeti, ning kaitse käivitamise kuupäev;
 - (d) väljaandmise kuupäev ja riik ning kordumatu identifitseerimisnumber;
 - (e) kaitsele antud mis tahes investeeringutoetuste summa ja liik.
3. Liikmesriigid tunnustavad teiste liikmesriikide poolt käesoleva direktiivi kohaselt välja antud päritolutagatise. Liikmesriik võib keelduda päritolutagatist tunnustamast, kui keeldumine põhineb objektiivsetel, läbipaistvatel ja mittediskrimineerivatel kriteeriumidel.
- Päritolutagatise tunnustamisest keeldumisel võib komisjon vastu võtta otsuse, millega nõutakse, et kõnealune liikmesriik seda tunnustaks.
4. Liikmesriigid tagavad, et kõik konkreetsel kalendrisaastal toodetud taastuvenergia suhtes väljaantavad päritolutagatiseid antakse välja hiljemalt kolm kuud pärast nimetatud aasta lõppu.

Artikkel 7

Pädevad asutused ja päritolutagatiste registrid

1. Liikmesriik määrab ühe pädeva asutuse, kellel on järgmised ülesanded:
- (a) luua ja hallata riiklikke päritolutagatiste registreid;
 - (b) välja anda päritolutagatise;
 - (c) registreerida kõik päritolutagatiste ülekandmised;
 - (d) tühistada päritolutagatiseid;
 - (e) avaldada aastaaruanne väljaantud, pädevatele asutustele ülekantud või neilt saadud ning tühistatud päritolutagatiste hulga kohta.
2. Pädev asutus ei tegele energia tootmise, sellega kauplemise, selle tarnimise või jaotamisega.
3. Riiklikus päritoluregistris registreeritakse iga inimese valduses olevad päritolutagatiseid. Päritolutagatis võib olla ainult ühes registris.

Artikkel 8
Päritolutagatiste esitamine tühistamiseks

1. Asjaomasele energiaühikule vastav päritolutagatis esitatakse tühistamiseks artikli 7 kohaselt määratud pädevale asutusele, kui:
 - (a) elektriühiku tootmist taastuvatest energiaallikatest või soojus- ja jahutusenergia ühiku tootmist taastuvatest energiaallikatest vähemalt 5 MW_{th} võimsusega jaamades toetatakse soodustariifimaksete, lisamaksete, maksuvähenduste või pakkumismenetlustest tulenevate maksete vormis, ning sel juhul esitatakse tagatis toetussüsteemi loonud liikmesriigi määratud pädevale asutusele;
 - (b) taastuvatest energiaallikatest toodetud elektriühikut või taastuvatest energiaallikatest vähemalt 5 MW_{th} võimsusega jaamades toodetud soojus- ja jahutusenergia ühikut võetakse arvesse siis, kui hinnatakse taastuvenergia kasutamise kohustuse täitmist üksuse poolt, ning sel juhul esitatakse päritolutagatis kohustuse kehtestanud liikmesriigi määratud pädevale asutusele; või
 - (c) energiatarnija või energiatarbija otsustab kasutada päritolutagatist selleks, et tõendada taastuvenergia osakaalu või kogust oma energiakasutuse struktuuris, taotlemata toetuskavast saadavat kasu vastavalt punktidele a ja b; sel juhul esitatakse päritolutagatis selle liikmesriigi määratud pädevale asutusele, kus energiakasutuse struktuuris kirjeldatud energiat tarbitakse.
2. Kui käitaja on esitanud pädevale asutusele lõike 1 punkti a või b kohaselt ühe või mitu päritolutagatist, peab ta:
 - (a) vastavalt artikli 6 lõikele 1 taotlema uusi päritolutagatise kogu sama käitise edasise tootmise suhtes, mis on seotud taastuvate energiaallikatega;
 - (b) esitama need päritolutagatise tühistamiseks samale pädevale asutusele.
3. Päritolutagatise saab esitada pädevale asutusele tühistamiseks kuni ühe aasta jooksul pärast nende väljaandmise kuupäeva.

Artikkel 9
Päritolutagatiste ülekandmine

1. Liikmesriigid, kelle taastuvenergia osakaal on vahetult eelneva kahe aasta jooksul vähemalt sama suur, kui I lisa B osas esitatud soovitusliku suunaga on ette nähtud, võivad taotleda artikli 7 alusel määratud pädevalt asutuselt vastavalt artikli 8 lõikele 1 tühistamiseks esitatud päritolutagatise ülekandmist teisele liikmesriigile. Vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus tühistab sellise päritolutagatise viivitamata.

2. Liikmesriigid võivad luua eelneva loa süsteemi päritolutagatiste ülekandmiseks teiste liikmesriikide isikutele ja isikutelt, kui sellise süsteemi puudumisel võib päritolutagatiste ülekandmine asjaomasele liikmesriigile või asjaomaselt liikmesriigilt nõrgendada nende võimet tagada kindel ja tasakaalustatud energiavarustus või saavutada nende toetuskava aluseks olevad keskkonnavalased eesmärgid.

Liikmesriigid võivad luua eelneva loa süsteemi päritolutagatiste ülekandmiseks teiste liikmesriikide isikutele, kui sellise süsteemi puudumisel võib päritolutagatiste ülekandmine nõrgendada nende võimet järgida artikli 3 lõiget 1 või tagada, et taastuenergia osakaal on vähemalt sama suur, kui I lisa B osas esitatud soovitusliku suunaga on ette nähtud.

Eelneva loa süsteemi ei tohiks kasutada meelevaldse diskrimineerimise vahendina.

3. Päritolutagatise võib lõike 2 kohaselt vastuvõetud sätete alusel üle kanda eri liikmesriikide isikute vahel tingimusel, et need on välja antud seoses taastuenergiaga, mis on toodetud käitisel, mis käivitati pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

Selline ülekandmine võib toimuda koos päritolutagatisega seotud energia ülekandmisega või sellest eraldi.

4. Liikmesriigid teatavad komisjonile igast eelneva loa süsteemist, mille nad kavatsesid vastavalt lõikele 2 kasutusele võtta, ja kõikidest sellega seotud edasistest muudatustest.

Komisjon avaldab kõnealuse teabe.

5. Komisjon hindab hiljemalt 31. detsembril 2014 olenevalt andmete kättesaadavusest selliste käesoleva direktiivi sätete rakendamist, milles käsitletakse päritolutagatiste ülekandmist liikmesriikide vahel, ning sellega seotud kulusid ja kasu. Vajaduse korral esitab komisjon ettepanekud Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikkel 10

Päritolutagatiste tühistamise mõju

Riiklike eesmärkidega seotud käesoleva direktiivi nõuete järgimise kontrollimise eesmärgil, kui pädev asutus tühistab päritolutagatise, mida ta ise välja ei andnud, tehakse taastuenergia vastava kogusega järgmist:

- (a) see lahutatakse sellest taastuenergia kogusest, mida võetakse arvesse päritolutagatise täpsustatud energia tootmise aasta puhul, kui hinnatakse nõuete järgimist päritolutagatise välja andnud pädeva asutuse liikmesriigis; ning
- (b) see liidetakse sellele taastuenergia kogusele, mida võetakse arvesse päritolutagatise täpsustatud energia tootmise aasta puhul, kui hinnatakse nõuete järgimist päritolutagatise tühistanud pädeva asutuse liikmesriigis.

Artikkel 11
Võimsuse suurenemine

Artikli 5 lõike 9, artikli 6 lõike 2, artikli 8 lõike 2 ja artikli 9 lõike 3 kohaldamisel käsitatakse käitise võimsuse suurenemise tinginud taastuenergia ühikuid viisil, nagu need oleksid toodetud eraldi käitise poolt, mis käivitati hetkel, mil võimsuse suurenemine aset leidis.

Artikkel 12
Haldusmenetlused, õigusaktid ja eeskirjad

1. Liikmesriigid tagavad, et kõik loa-, sertifitseerimis- ja litsentsimismenetlusi käsitlevad riiklikud eeskirjad, mida kohaldatakse taastuvatest allikatest elektrienergia, soojus- või jahutusenergia tootmisega tegelevate ettevõtete suhtes ning protsesside suhtes, millega biomass muundatakse biokütusteks või muudeks energiatoodeteks, on proportsionaalsed ja vajalikud.

Liikmesriigid tagavad eelkõige järgmise:

- (a) riiklike, piirkondlike ja kohalike haldusasutuste asjakohased kohustused loa-, sertifitseerimis- ja litsentsimismenetluste täitmisel on selgelt määratletud ning projekteerimis- ja ehitustaotlustel on täpsed tähtajad;
 - (b) haldusmenetlusi on asjakohasel haldustasandil tõhustatud ja kiirendatud;
 - (c) lubade andmist, sertifitseerimist ja litsentsimist käsitlevad eeskirjad on objektiivsed, läbipaistavad ja mittediskrimineerivad ning nende puhul võetakse täiel määral arvesse iga üksiku taastuenergiatehnoloogia eripära;
 - (d) haldusasutustevaheliseks koostööks kehtestatakse selged suunised, milles käsitletakse tähtaegu ning projekteerimis- ja loataotluste vastuvõtmist ja käsitlemist;
 - (e) tarbijate, projekteerijate, arhitektide, ehitajate ning seadmete ja süsteemide paigaldajate ja tarnijate makstavad haldustasud on läbipaistvad ja kulupõhised;
 - (f) väiksemate projektide jaoks kehtestatakse vähem koormavamad loamenetlused; ning
 - (g) määratakse vahendajad, kes tegutsevad lubade, sertifikaatide ja litsentside väljaandmise eest vastutavate asutuste ning taotlejate vahelistes vaidlustes.
2. Liikmesriigid määratlevad selgelt kõik tehnilised kirjeldused, millele taastuenergia seadmed ja süsteemid peavad vastama, et saada kasu toetuskavadest. Kui on olemas Euroopa standardid, sh ökomärgised, energiamärgised ja muud Euroopa standardiasutuste vastuvõetud tehnilised võrdlussüsteemid, väljendatakse kõnealuseid tehnilisi kirjeldusi vastavalt kõnealustele standarditele. Selliste tehniliste kirjeldustega ei nähta ette seadmete ja süsteemide sertifitseerimise kohta.

3. Liikmesriigid nõuavad, et kohalikud ja piirkondlikud asutused arutaksid töötus- ja elamupiirkondade kavandamisel, projekteerimisel, ehitamisel ja ümberkorraldamisel selliste seadmete ja süsteemide paigaldamist, mis kasutaksid taastuvatest allikatest toodetud kütet, jahutust ja elektrit ning kaugkütet ja -jahutust.
4. Liikmesriigid sätestavad oma ehitusalastes õigusaktides ja eeskirjades taastuvatest allikatest pärit energia kasutamise miinimumtaseme uute või renoveeritud ehitiste puhul. Kõik erandid kõnealustest miinimumtasemetest on läbipaistvad ja põhinevad kriteeriumidel, mis on seotud:
 - (a) passiivmajade või madal- või nullenergiamaajade kasutamisega; või
 - (b) kohalike piirangutega taastuvate energiaallikate kättesaadavusel.
5. Liikmesriigid soodustavad oma ehitusalaste õigusaktide ja eeskirjadega selliste kütte- ja jahutussüsteemide ja -seadmete kasutamist, mille puhul on energia saadud taastuvatest allikatest ja mille abil saavutatakse märkimisväärne energiasääst. Liikmesriigid kasutavad selliste süsteemide ja seadmete kasutamise ergutamiseks energia- või ökomärgiseid või muid riigi või Euroopa tasandil koostatud asjakohaseid sertifikaate või standardeid, kui need on olemas.

Biomassi puhul edendavad liikmesriigid muundamistehnoloogiaid, millega saavutatav energia muundamise kasutegur on 85% elamutes ja kaubanduses kasutamise puhul ning vähemalt 70% tööstusliku kasutuse puhul.

Soojuspumpade puhul edendavad liikmesriigid selliseid soojuspumpasid, mille abil saavutatakse otsuses 2007/742/EÜ kehtestatud ökomärgistamise miinimumnõuded.

Päikeseenergia puhul edendavad liikmesriigid seadmeid ja süsteeme, millega saavutatav energia muundamise kasutegur on vähemalt 35%.

Süsteemide ja seadmete energia muundamise kasuteguri ning sisendi ja väljundi vahelise suhte hindamisel kasutavad liikmesriigid ühenduse menetlusi või nende puudumisel rahvusvahelisi menetlusi, kui sellised menetlused on olemas.

Artikkel 13

Teavitamine ja koolitus

1. Liikmesriigid tagavad, et toetusmeetmeid käsitlev teave tehakse kättesaadavaks suure biokütusesisaldusega segude või puhaste biokütuste kasutamiseks sobivate kütte-, jahutus- ja elektriseadmete ja -süsteemide ning sõidukite tarbijatele, ehitajatele, paigaldajatele, arhitektidele ja tarnijatele.
2. Liikmesriigid tagavad, et kas seadmete või süsteemide tarnija või riigi pädev ametiasutus teeb kättesaadavaks teabe taastuvatest allikatest toodetud soojust, jahutust ja elektrit kasutavate seadmete ja süsteemide netotulu, kulude ja energiatõhususe kohta.

3. Liikmesriigid koostavad sertifitseerimiskavad biomassil töötavate väikeste katelde ja ahjude, fotogalvaanilise päikeseenergia ja päikese soojusenergia süsteemide ning soojuspumpade paigaldajate jaoks. Kõnealused kavad põhinevad IV lisas sätestatud kriteeriumidel. Iga liikmesriik tunnustab teiste liikmesriikide poolt kõnealuste kriteeriumide kohaselt antud sertifikaate.
4. Liikmesriigid koostavad kavandajate ja arhitektide jaoks suunised, et neil oleks võimalik tööstus- ja elamupiirkondade kavandamisel, projekteerimisel, ehitamisel ja ümberkorraldamisel nõuetekohaselt kaaluda taastuvenergia ning kaugkütte ja -jahutuse kasutamist.

Artikkel 14
Juurdepääs elektrivõrgule

1. Liikmesriigid võtavad võrgusüsteemi infrastruktuuri väljaarendamiseks vajalikud meetmed ning suhtlevad omavahel, et võimaldada taastuvatest energiaallikatest pärit elektri tootmise edasist arengut.
2. Liikmesriigid tagavad, et põhi- ja jaotusvõrguettevõtjad garanteerivad oma territooriumil taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia edastamise ja jaotamise, ilma et see mõjutaks võrgusüsteemi terviklikkust ja ohutust. Nad sätestavad ka taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia eelistatud pääsu võrgusüsteemi. Elektri tootmiseseadmete dispetšjuhtimisel seavad põhivõrguettevõtjad esikohale taastuvaid energiaallikaid kasutavad tootmiseseadmed, niivõrd kui siseriikliku elektrisüsteemi varustuskindlus seda võimaldab.
3. Liikmesriigid nõuavad, et põhi- ja jaotusvõrguettevõtjad koostaksid standardeeskirjad, milles käsitletakse kulude kandmist ja jagamist seoses tehniliste kohandustega (näiteks võrguga liitumised ja võrgu arendustööd), mida on vaja, et kaasata uusi tootjaid, kes varustavad ühendatud võrku taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergiaga.

Kõnealused eeskirjad peavad tuginema objektiivsetele, läbipaistvatele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele, mille kohaselt võetakse eelkõige arvesse kõiki kõnealuste tootjate võrku liitmise kulusid ja tulusid ning äärealadel ja madala rahvastikutihedusega piirkondades asuvate tootjate konkreetset olukorda. Eeskirjadega võidakse ette näha eri tüüpi liitumist.

4. Vajadusel võivad liikmesriigid põhi- ja jaotusvõrguettevõtjatelt nõuda lõikes 3 nimetatud kulude täielikku või osalist kandmist. Liikmesriigid vaatavad lõikes 3 osutatud kulude kandmist ja jagamist käsitlevad eeskirjad ja raamistikud läbi ja võtavad nende parandamiseks vajalikud meetmed hiljemalt 30. juuniks 2011 ning seejärel iga kahe aasta järel, et tagada kõnealuses lõikes osutatud uute tootjate kaasamine.
5. Liikmesriigid nõuavad, et põhi- ja jaotusvõrguettevõtjad esitaksid uutele, süsteemiga liitumist soovivatele tootjatele ammendava ja üksikasjaliku liitumiskulude kalkulatsiooni. Liikmesriigid võivad lubada võrguga liituda soovivatel taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia tootjatel välja kuulutada liitumistööde pakkumismenetluse.

6. Lõikes 3 osutatud kulude jaotamine toimub mehhanismi abil, mis tugineb objektiivsetele, läbipaistvatele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele, mille kohaselt võetakse arvesse nii algselt ja hiljem liitunud tootjate kui ka põhi- ja jaotusvõrguettevõtjate poolt liitumistest saadud kasu.
7. Liikmesriigid tagavad, et edastamis- ja jaotustasude määramine ei ole diskrimineeriv taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia suhtes, eriti mitte selle taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia suhtes, mida toodetakse äärealadel, sh näiteks saartel, ning madala rahvastikutihedusega piirkondades.
8. Liikmesriigid tagavad, et põhi- ja jaotusvõrguettevõtjate poolt sissenõutavad, taastuvaid energiaallikaid kasutavate elektriijaamade toodetud elektrienergia edastamis- ja jaotustasud kajastaksid tulukust, mis tuleneb elektriijaama liitumisest võrguga. Selline tulukus võib tekkida madalpingevõrgu otsesel kasutamisel.

Artikkel 15

Biokütuste ja muude vedelate biokütuste keskkonnasäästlikkuse kriteeriumid

1. Biokütuseid ja muid vedelaid biokütuseid võetakse arvesse punktides a, b ja c loetletud eesmärkidel üksnes siis, kui need vastavad lõigetes 2–5 sätestatud kriteeriumidele:
 - (a) käesolevas direktiivis sätestatud riiklike eesmärkide kohta sätestatud nõuete järgimise hindamine;
 - (b) taastuveni energiaga seotud kohustuste täitmise hindamine;
 - (c) biokütuste ja muude vedelate biokütuste tarbimise eest rahalise abi saamise tingimustele vastamine.
2. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine tänu biokütuste ja muude vedelate biokütuste kasutamisele on vähemalt 35%.

2008. aasta jaanuaris tegutsevates käitistes toodetud biokütuste ja muude vedelate biokütuste puhul kohaldatakse esimest lõiku alates 1. aprillist 2013.
3. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ja muid vedelaid biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud tunnustatud suure bioloogilise mitmekesisusega maa-alalt, see tähendab maa-alalt, mida 2008. jaanuaris või pärast seda iseloomustas üks järgmistest seisunditest, olenemata sellest, kas seda maatükki iseloomustab see seisund ka praegu:
 - (a) mets, kus ei toimu olulist inimtegevust, st mets, kus teadaolevalt ei ole toimunud olulist inimsekkumist või kus viimane oluline inimsekkumine toimus piisavalt kaua aega tagasi, et võimaldada loodusliku liigilise koostise ja looduslike protsesside taastumist;
 - (b) looduskaitsealadeks määratud maa-alad, kui ei esitata tõendeid, et kõnealuse tooraine tootmine ei olnud looduskaitse eesmärgiga vastuolus.

- (c) bioloogiliselt väga mitmekesine rohumaa, st rohumaad, mis on liigirikkad, väetamata ja rikkumata.

Komisjon kehtestab kriteeriumid ja geograafilise ulatuse, et määrata kindlaks, milline rohumaa on hõlmatud punktiga c. Selline meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi teisejärgulisi elemente, võetakse vastu vastavalt artikli 21 lõikes 3 sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ja muid vedelaid biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud suure süsinikuvaruga maa-alalt, see tähendab maa-alalt, mida 2008. jaanuaris iseloomustas üks järgmistest seisunditest ja mida see seisund enam ei iseloomusta:
- (a) märgalad, see tähendab pidevalt või suurema aja aastast veega kaetud või veest küllastunud maa-alad, sealhulgas põlised turbarabad;
- (b) püsivalt metsastatud alad, see tähendab üle 1 hektari suurused maa-alad, millel on üle viie meetri kõrgused puud, mille võrade liitus on üle 30%, või mis suudavad *in situ* kõnealuste künnisteni jõuda.

Käesoleva lõike sätteid ei kohaldata, kui tooraine hankimise ajal iseloomustas maa-ala sama seisund kui 2008. aasta jaanuaris.

5. Ühenduses kasvatatud põllumajanduslik tooraine, mida kasutatakse lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvessevõetavate biokütuste ja muude vedelate biokütuste tootmiseks, saadakse vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003¹⁷ III lisa punktis A pealkirja all „Keskkond” loetletud nõuetele ja standarditele ning vastavalt kõnealuse määruse artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste miinimumnõuetele.
6. Liikmesriigid ei keeldu muudel säästlikkusega seotud põhjustel käesoleva artikli kohaselt saadud biokütuste ja muude vedelate biokütuste arvessevõtmisest lõikes 1 osutatud eesmärkidel.
7. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2010 aruande biomassi energialase kasutusega (välja arvatud biokütused ja muud vedelad biokütused) seotud säästlikkuskava nõuete kohta. Aruandele lisatakse vajadusel Euroopa Parlamendi ja nõukogu jaoks ettepanekud biomassi muude energiaalaste kasutustega seotud säästlikkuskava kohta.

Artikkel 16

Biokütuste ja muude vedelate biokütuste keskkonnasäästlikkuse kriteeriumide järgimise kontrollimine

1. Kui biokütuseid ja muid vedelaid biokütuseid tuleb arvesse võtta artikli 15 lõikes 1 osutatud põhjustel, nõuavad liikmesriigid ettevõtjatelt artiklis 15 sätestatud keskkonnasäästlikkuse kriteeriumide täitmise tõestamist. Sel põhjusel nõuavad nad, et ettevõtjad kasutaksid massibilansisüsteemi, mis võimaldab järgmist:

¹⁷ ELT L 270, 21.10.2003, lk 56.

- (a) omavahel võib segada saadetisi, mis sisaldavad erinevate säästlikkuse näitajatega toorainet või biokütust;
 - (b) teave punktis a osutatud partii säästlikkuse näitajate ja suuruste kohta on seotud seguga; ning
 - (c) tagatakse, et segust eemaldatud kõikide saadetiste summa kirjelduse kohaselt on sellel samad säästlikkuse näitajad ja samad kogused kui segule lisatud kõikide saadetiste summal.
2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aastatel 2010 ja 2012 aruanded lõikes 1 kirjeldatud massibilansi kontrollimeetodi toimimise kohta ja mõne või kõigi uut tüüpi tooraine või biokütusega seotud kontrollimeetodi kasutuselevõtmise võimaluste kohta. Oma hinnangus käsitleb komisjon selliseid kontrollimeetodeid, mille puhul ei pea teave säästlikkuse näitajate kohta olema füüsiliselt seotud konkreetse saadetise või seguga. Hinnangus võetakse arvesse vajadust säilitada kontrollisüsteemi terviklikkus ja tõhusus ning vältida samal ajal tarbetut koormust tööstusharule. Aruandele on vajaduse korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu jaoks lisatud ettepanekud muude kontrollimeetodite kasutuselevõtmise võimaldamise kohta.
3. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjad esitaksid usaldusväärset teavet ja teeksid liikmesriikide nõudmisel kättesaadavaks andmed, mida kasutati teabe koostamisel. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjad näeksid ette oma esitatava teabe sõltumatu auditeerimise asjakohase standardi ning esitaksid tõendid selle teostamise kohta. Auditi käigus kontrollitakse, kas ettevõtjate kasutatavad süsteemid on täpsed, usaldusväärsed ja pettust välistavad. Samuti hinnatakse selle käigus proovivõtu tihedust ja meetodikat ning andmete stabiilsust.
4. Komisjon võib otsustada, et ühenduse ja kolmandate riikide vaheliste kahe- ja mitmepoolsete lepingutega on tõestatud, et kõnealustes riikides kasvatatud toorainest toodetud biokütused ja muud vedelad biokütused vastavad artikli 15 lõigete 3 või 4 keskkonnasäästlikkuse kriteeriumidele.
- Komisjon võib otsustada, et vabatahtlikud rahvusvahelised või riiklikud kavad, millega kehtestatakse standardid biomassist toodete tootmisele, sisaldavad täpseid andmeid artikli 15 lõike 2 kohaldamise eesmärgil või et kõnealuste kavadega tõestatakse, et biomassi saadetised vastavad artikli 15 lõigete 3 või 4 keskkonnasäästlikkuse kriteeriumidele.
- Komisjon võib otsustada, et riiklikud, piiriülesed või rahvusvahelised kavad, millega mõõdetakse kasvuhoonegaaside vähenemist, sisaldavad täpseid andmeid artikli 15 lõike 2 kohaldamiseks.
5. Komisjon võtab lõike 4 kohaseid otsuseid vastu üksnes siis, kui asjaomane leping või kava vastab asjakohastele usaldusväärsuse, läbipaistvuse ja sõltumatu auditi standarditele. Kasvuhoonegaaside vähenemise mõõtmise kavad peavad vastama ka VII lisa metodoloogilistele nõuetele
6. Lõike 4 kohased otsused võetakse vastu artikli 21 lõikes 2 osutatud korras. Sellised otsused kehtivad kuni viis aastat.

7. Kui ettevõtja esitab tõendeid või andmeid, mis on saadud vastavalt lepingule või kavale, mille suhtes on tehtud otsus vastavalt lõikele 4, ei nõua liikmesriik tarnijalt vastavate keskkonناسäästlikkuse kriteeriumide järgimise tõendamiseks täiendavate tõendite esitamist.
8. Komisjon uurib liikmesriigi taotlusel või omal algatusel artikli 15 kohaldamist seoses biokütuse või muu vedela biokütuse allikaga ning otsustab kuue kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest artikli 21 lõikes 2 osutatud korras, kas asjaomane liikmesriik võib võtta kõnealusest allikast pärit biokütust või vedelat biokütust arvesse artikli 15 lõikes 1 loetletud eesmärkidel.

Artikkel 17

Biokütustest ja muudest vedelatest biokütustest tulenevate kasvuhoonegaaside mõju arvutamine

1. Artikli 15 lõike 2 kohaldamisel arvutatakse biokütuste ja muude vedelate biokütuste kasutamisest tulenevat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemist järgmiselt:
 - (a) kasutades biokütuste puhul, mille tootmisviisidest tuleneva kasvuhoonegaasideheite vähenemise vaikeväärtus on sätestatud VII lisa A või B osas, seda vaikeväärtust;
 - (b) kasutades VII lisa C osas sätestatud metoodika kohaselt arvutatud tegelikku väärtust; või
 - (c) kasutades väärtust, mis on tootmisprotsessi mõne etapi puhul arvutatud VII lisa C osas sätestatud metoodika kohaselt tegelike väärtuste summana ja tootmisprotsessi mõne teise etapi puhul VII lisa D või E osa summeerimata vaikeväärtuste summana.
2. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 31. märtsiks 2010 aruande, mis sisaldab loetelu nende territooriumi üksuste kohta, mis Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1059/2003¹⁸ liigitatakse NUTSi 2. tasandile, kus põllumajandusliku tooraine kasvatamisest tekkivad tüüpilised kasvuhoonegaaside heitkogused on eelduste kohaselt käesoleva direktiivi VII lisa D osas pealkirja all „kasvatamine” registreeritud heitkogustest väiksemad või nendega võrdsed, ning lisab aruandele meetodi kirjelduse ja kõnealuse loetelu koostamiseks kasutatud andmed. Meetodi puhul võetakse arvesse pinnase omadusi, kliimat ning eeldatavat tooraine saagist.
3. Biokütuste jaoks VII lisa A osas sätestatud vaikeväärtusi ning biokütuste ja muude vedelate biokütuste puhul VII lisa D osas sätestatud kasvatamisega seotud summeerimata vaikeväärtusi kohaldatakse üksnes siis, kui tooraine on kasvatatud:
 - (a) väljaspool ühendust; või
 - (b) ühenduse piirkondades, mis on lisatud lõikes 2 osutatud loeteludesse.

¹⁸ ELT L 154, 21.6.2003, lk 1.

Biokütuste ja muude vedelate biokütuste puhul, mis ei kuulu kummagi eelneva lõigu alla, kasutatakse kasvatamise seotud tegelikke väärtusi.

4. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2012 aruande VII lisa B ja E osa prognoositavate tüüpiliste ja vaikeväärtuste kohta, pöörates erilist tähelepanu transpordist ja töötlemisest tulenevale heitele, ning võib vajaduse korral otsustada väärtusi korrigeerida. Selline meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi teisejärgulisi elemente, võetakse vastu vastavalt artikli 21 lõikes 3 sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
5. VII lisa võib kohandada tehnika ja teaduse arenguga. Selline meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi teisejärgulisi elemente, võetakse vastu vastavalt artikli 21 lõikes 3 sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Kõikide VII lisa vaikeväärtuste loetelus tehtavate kohanduste või muudatuste puhul peetakse kinni järgmistest eeskirjadest:
 - (a) kui teguri panus üldisesse heitkogusesse on väike või kui muutus on piiratud või kui tegelike väärtuste kindlakstegemine on väga kulukas või keerukas, on vaikeväärtused tavapäraste tootmisprotsesside tüüpilised väärtused;
 - (b) kõikidel muudel juhtudel on vaikeväärtused tavapäraste tootmisprotsessidega võrreldes konservatiivsed.

Artikkel 18

Erisätted biokütuste kohta

1. Liikmesriigid tagavad, et üldsus saab teavet biokütuste ja muude taastuvate transpordikütuste kättesaadavuse kohta. Liikmesriikide nõudel peavad müügipunktid kasutama erimärgistust, kui mineraalõlide derivaatidesse segatud biokütuste protsendimäär ületab piirtaseme 10%.
2. Liikmesriigid tagavad, et V lisa sätestatud nõuetele vastav diislikütus tehakse kättesaadavaks hiljemalt 31. detsembriks 2010 rohkem kui kahe tankuriga tanklates, mis müüvad diislikütust.
3. Liikmesriigid tagavad, et VI lisa sätestatud nõuetele vastav diislikütus või muu diislikütus, mis sisaldab vähemalt 5 mahuprotsenti biokütust, tehakse kättesaadavaks hiljemalt 31. detsembriks 2014 rohkem kui kahe tankuriga tanklates, mis müüvad diislikütust.
4. Ettevõtjatele seatud taastuvenienergia seotud riiklike kohustuste täitmise tõestamisel käsitatakse jäätmetest, jääkidest, toiduks mittekasutatavatest tselluloosmaterjalidest ja lignotselluloosist toodetud biokütuste panust kaks korda suuremana muude biokütuste panusest.

Artikkel 19
Liikmesriikide aruandlus

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile aruande taastuenergia kasutamise edendamise edusammude kohta hiljemalt 30. juuniks 2011 ning seejärel iga kahe aasta tagant.

Aruandes esitatakse eelkõige järgmised üksikasjad:

- (a) taastuenergia üldine ja valdkondlik osakaal kahe eelneva kalendriaasta jooksul ning riigi tasandil võetud või kavandatavad meetmed taastuenergia suurendamise edendamiseks, pidades silmas I lisa B osas esitatud soovituslikku suunda;
- (b) toetuskavade ja taastuenergia edendamisega seotud muude meetmete kehtestamine ja toimimine ning liikmesriikide tegevuskavades sätestatud meetmetes toimunud arengud;
- (c) kuidas liikmesriigid on oma toetuskavad struktureerinud, et võtta arvesse taastuenergiarakendusi, mis annavad muude sarnaste rakendustega võrreldes lisakasu, kui millel võivad olla ka suuremad kulud, sealhulgas biokütuste tootmine jäätmetest, jääkidest, toiduks mittekasutatavatest tselluloosmaterjalidest ja lignotselluloosist;
- (d) taastuvatest energiaallikatest toodetava elektri-, soojus- ja jahutusenergia päritolutagatiste süsteemi toimimine süsteemi usaldusväärsuse ja pettuste vastase kaitse tagamiseks võetud meetmed;
- (e) taastuenergia arengut takistavate seadusest tulenevate ja muude tõkete eemaldamisega seotud haldusmenetluste hindamisel ja parendamisel tehtud edusammud;
- (f) meetmed, mis on võetud taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia edastamise ja jaotuse tagamiseks ning artikli 14 lõikes 3 osutatud kulude kandmist ja jagamist käsitlevate raamistike ja eeskirjade parandamiseks;
- (g) energia saamiseks vajalike biomassiresursside kättesaadavuse ja kasutusega seotud arengud;
- (h) liikmesriigis toimunud tarbijahinna ja maakasutuse muudatused, mis on seotud biomassi ja muude taastuvatest allikatest pärit energiavormide suurenenud kasutusega;
- (i) jäätmetest, jääkidest, toiduks mittekasutatavatest tselluloosmaterjalidest ja lignotselluloosist toodetud biokütuste areng ja osakaal;
- (j) looduslikule mitmekesisusele, veevarudele ning vee ja pinnase kvaliteedile biokütuse tootmisest tulenev hinnanguline mõju; ning
- (k) taastuenergia kasutamisest tulenev kasvuhoonegaasiheite hinnanguline netovähene mine.

2. Biokütuste kasutamisest tulenevat kasvuhoonegaaside heitkoguste netovähendamist prognoosides võivad liikmesriigid lõikes 1 osutatud aruannete jaoks kasutada VII lisa A ja B osas esitatud tüüpilisi väärtusi.
3. Oma esimeses aruandes kirjeldavad liikmesriigid, kas nad kavatsevad:
 - (a) luua ühe haldusasutuse, kes vastutaks taastuvenergiat tootvate käitiste loa-, sertifitseerimis- ja litsentsimistaotluste menetlemise eest ning oleks taotlejatele abiks;
 - (b) näha ette taastuvenergiat tootvate käitiste kavandi- ja loataotluste automaatse heakskiitmise, kui lube andev asutus ei ole ettenähtud tähtaja jooksul vastanud; ning
 - (c) osutada geograafilistele asukohtadele, mis sobivad taastuvenergia kasutamiseks maakasutuse plaanimise raames ning kaugkütte ja -jahutuse võrgustike loomiseks.

Artikkel 20

Komisjoni teostatav kontroll ja esitatavad aruanded

1. Komisjon kontrollib ühenduses tarbitavate biokütuste ja muude vedelate biokütuste päritolu ning ühenduses ja peamistes kolmandates tarnijariikides nende tootmisest maakasutusele avalduvat mõju. Kontroll põhineb artikli 19 lõike 1 kohaselt liikmesriikide esitatud aruannetel ning asjakohaste kolmandate riikide ja valitsustevaheliste organisatsioonide aruannetel ning teadusuuringutel ja muudel asjaomastel andmetel. Komisjon kontrollib ka energia saamiseks biomassi kasutamise seonduvaid tarbijahinna muutusi ning toiduainetega kindlustatusele avalduvat positiivset ja negatiivset seonduvat mõju.
2. Komisjon peab kolmandate riikide ning biokütuste tootja- ja tarbijaorganisatsioonidega dialoogi ning vahetab teavet seoses käesoleva direktiiviga hõlmatud biokütuseid ja muid vedelaid biokütuseid käsitlevate meetmete üldise rakendamisega.
3. Komisjon esitab iga kahe aasta tagant Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruanded, mis põhinevad liikmesriikide poolt artikli 19 lõike 1 kohaselt esitatud aruannetel ning käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kontrollimistel ja analüüsidel. Esimene aruanne esitatakse 2012. aastal.
4. Biokütuste kasutamisest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise kohta aruandeid esitades kasutab komisjon liikmesriikide teatatud väärtusi ning hindab, kas ja kuidas prognoos muutub, kui kaassaadusi võetakse arvesse asendusmeetodi abil.
5. Oma aruannetes analüüsib komisjon järgmist:
 - (a) erinevate biokütuste suhteline keskkonnatulu ja -kulu, ühenduse impordipoliitika mõju kõnealusele tulule ja kulule, mõju varustuskindlusele ning kodumaise toodangu ja impordi vahel tasakaalustatud lähenemisviisi saavutamise võimalused;

- (b) biokütuste kasvava nõudluse mõju säästlikkusele ühenduses ja kolmandates riikides;
- (c) ELi biokütuse-poliitika mõju toiduainete kättesaadavusele ekspordiriikides, arengumaade elanike võimalused kõnealuste toiduainete hankimiseks ning üldisemad arenguküsimused; ning
- (d) biomassi kasvava nõudluse mõju biomassi kasutavatele valdkondadele.

Komisjon teeb vajadusel ettepanekuid parandusmeetmete kohta.

Artikkel 21

Komitee

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.
3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse kõnealuse otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 22

Muutmine ja kehtetuks tunnistamine

1. Direktiivi 2001/77/EÜ artikkel 2, artikli 3 lõige 2 ja artiklid 4–8 jäetakse välja alates 1. aprillist 2010.
2. Direktiivi 2003/30/EÜ artikkel 2, artikli 3 lõiked 2, 3 ja 5 ning artiklid 5 ja 6 jäetakse välja alates 1. aprillist 2010.
3. Direktiivid 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2012.

Artikkel 23

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 31. märtsiks 2010. Nad edastavad komisjonile viivitamata nende õigusnormide teksti ning nende õigusnormide ja käesoleva direktiivi sätete vastavustabeli.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendes meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile peamiste siseriiklike õigusnormide teksti, mille nad võtavad vastu käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas.

Artikkel 24
Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 25
Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I lisa – riiklikud üldeesmärgid seoses taastuenergia osakaaluga lõpptarbimises aastal 2020

A. Riiklikud üldeesmärgid

	Taastuenergia osakaal energia lõpptarbimises, 2005 (S₂₀₀₅)	Taastuenergia osakaal energia lõpptarbimises – eesmärk aastaks 2020 (S₂₀₂₀)
Belgia	2,2 %	13 %
Bulgaaria	9,4 %	16 %
Tšehhi Vabariik	6,1 %	13 %
Taani	17,0 %	30 %
Saksamaa	5,8 %	18 %
Eesti	18,0 %	25 %
Iirimaa	3,1 %	16 %
Kreeka	6,9 %	18 %
Hispaania	8,7 %	20 %
Prantsusmaa	10,3 %	23 %
Itaalia	5,2 %	17 %
Küpros	2,9 %	13 %
Läti	34,9 %	42 %
Leedu	15,0 %	23 %
Luksemburg	0,9 %	11 %
Ungari	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Madalmaad	2,4 %	14 %
Austria	23,3 %	34 %
Poola	7,2 %	15 %
Portugal	20,5 %	31 %
Rumeenia	17,8 %	24 %
Sloveenia	16,0 %	25 %
Slovaki Vabariik	6,7 %	14 %
Soome	28,5 %	38 %
Rootsi	39,8 %	49 %
Ühendkuningriik	1,3 %	15 %

B. Soovituslik suund

Artikli 3 lõikes 2 osutatud soovitusliku suuna puhul peetakse kinni taastuenergia järgmistest osakaaludest:

$S_{2005} + 0,25 (S_{2020} - S_{2005})$ – kaheaastase perioodi (2011–2012) keskmine;

$S_{2005} + 0,35 (S_{2020} - S_{2005})$ – kaheaastase perioodi (2013–2014) keskmine;

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$ – kaheaastase perioodi (2015–2016) keskmine; ning

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$ – kaheaastase perioodi (2017–2018) keskmine,

kus:

S_{2005} = asjaomase liikmesriigi osakaal aastal 2005, nagu on osutatud A osa tabelis,

ning

S_{2020} = asjaomase liikmesriigi osakaal aastal 2020, nagu on osutatud A osa tabelis.

II lisa – normaliseerimisvalem hüdroenergiast saadava elektri arvessevõtmiseks

Hüdroenergiast saadava elektri arvessevõtmiseks kohaldatakse järgmist valemit:

$$Q_{N(norm)} = C_N * \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

kus:

N = võrdlusaasta;

$Q_{N(norm)}$ = liikmesriigi hüdroelektrijaamades aastal N toodetud elektri kogus, normaliseerituna arvestuste teostamiseks;

Q_i = kõikides liikmesriigi elektrijaamades aastal i tegelikult toodetud elektri kogus, mõõdetuna gigavatt-tundides;

C_i = kõikide liikmesriigi elektrijaamade aastal i installeeritud koguvõimsus, mõõdetuna megavattides.

III lisa – transpordikütuste energiasisaldus

Kütus	Energiasisaldus massi kohta (väiksem kütteväärtus, MJ/kg)	Energiasisaldus mahu kohta (väiksem kütteväärtus, MJ/l)
Bioetanool (biomassist toodetud etanool)	27	21
Bio-ETBE (bioetanooli põhjal toodetud etüül- <i>tert</i> -butüüleeter)	36 (sellest 37% taastuvatest allikatest)	27 (sellest 37% taastuvatest allikatest)
Biometanool (biomassist toodetud metanool, mis on ette nähtud kasutamiseks biokütusena)	20	16
Bio-MTBE (biometanooli põhjal toodetud metüül- <i>tert</i> -butüüleeter)	35 (sellest 22% taastuvatest allikatest)	26 (sellest 22% taastuvatest allikatest)
Bio-DME (biomassist toodetud dimetüüleeter, mis on ette nähtud kasutamiseks biokütusena)	28	19
Bio-TAEE (bioetanooli põhjal toodetud <i>tert</i> -amüül-etüüleeter)	38 (sellest 29% taastuvatest allikatest)	29 (sellest 29% taastuvatest allikatest)
Biobutanool (biomassist toodetud butanool, mis on ette nähtud kasutamiseks biokütusena)	33	27
Biodiisel (taimsetest või loomsetest õlidest toodetud, diislikütuse omadustega metüülester, mis on ette nähtud kasutamiseks biokütusena)	37	33
Fischer-Tropsch'i diisel (biomassist toodetud sünteetiline süsivesinik või sünteetiliste süsivesinike segu)	44	34
Hüdrogeenitud taimeõli (vesinikuga hüdrokeemiliselt töödeldud taimeõli)	44	34
Puhas taimeõli (pressimise, ekstraheerimise või samalaadsete menetluste abil õlitaimedest toodetud, töötlemata või puhastatud, kuid keemiliselt modifitseerimata õli, kui see sobib kasutatava mootoritüübiga ning vastab heitega seotud nõuetele)	37	34
Biogaas (biomassist ja/või jäätmete bioloogiliselt lagunevast fraktsioonist toodetud kütusegaas, mida on võimalik puhastada maagaasile vastavate omadusteni ning mis on ette nähtud kasutamiseks biokütuse või puugaasina)	50	-
Bensiin	43	32
Diislikütus	43	36

IV lisa – paigaldajate sertifitseerimine

Artikli 13 lõikes 3 osutatud kriteeriumid on järgmised.

1. Sertifitseerimisprotsess on läbipaistev ning liikmesriik või tema määratud haldusasutus on selle selgelt määratlenud.
2. Biomassi, soojuspumba, fotogalvaanilise päikeseenergia ja päikese soojusenergiaga seotud süsteemide paigaldajad saavad sertifikaadi akrediteeritud koolitusprogrammi või koolitaja kaudu.
3. Koolitusprogrammi või koolitajat akrediteerivad liikmesriigid või nende määratavad haldusasutused. Akrediteerimisasutused tagavad, et koolitaja pakutav koolitusprogramm on järjepidev ning et see on piirkondliku või riikliku ulatusega. Koolitajal on praktilise koolituse pakkumiseks asjakohased tehnilised vahendid, sealhulgas mõned laboriseadmed või muud vastavad vahendid. Koolitaja pakub baasväljaõppele lisaks lühemaid täiendõppekursusi päevakajalistel teemadel, sealhulgas uute tehnoloogiate kohta, et võimaldada käitistes elukestvat õpet. Koolitaja võib olla seadme või süsteemi tootja, instituut või ühing.
4. Akrediteeritud koolitusprogramme pakutakse töökogemustega paigaldajatele, kes on läbinud järgmist tüüpi koolitused (või läbivad neid praegu):
 - a) biomassil töötavate katelde ja ahjude paigaldajad: eeldatakse veevärgitöölise, torulukksepa, küttesenergi või sanitaar- ja kütte- või jahutusseadmete tehnika koolituse läbimist;
 - b) soojuspumba paigaldajad: eeldatakse veevärgitöölise või külmutusseadmete inseneri koolituse läbimist ning elektri- ja veevarustusseadmetega seonduvate põhioskuste (torude lõikamine, toruliidete jootmine, toruliidete liimimine, soojusisolatsiooniga katmine, toruliitmike tihendamine, lekete testimine ning kütte- või jahutussüsteemide paigaldamine) olemasolu;
 - c) fotogalvaanilise päikeseenergia ja päikese soojusenergia süsteemide paigaldajad: eeldatakse veevärgitöölise ja elektriku koolituse läbimist ning veevarustus- ja elektriseadmetega ning katuseehitusega seonduvate oskuste (sealhulgas toruliidete jootmine, toruliidete liimimine, toruliitmike tihendamine, torulekete testimine, juhtmete ühendamine, põhiliste katusematerjalide, hüdroisoleerimis- ja tihendusmeetodite tundmine) olemasolu; või
 - d) kutsekoolitus, mille käigus õpetatakse paigaldajatele sobivaid oskusi ja mis vastab kolmeaastasele koolitusele punktides a, b või c osutatud oskuste omandamiseks ning sisaldab nii teoreetilisi kui ka praktilisi õppetunde.
5. Paigaldaja tunnistuse saamisega lõppev koolitus hõlmab nii teoreetilisi kui ka praktilisi osi. Koolituse lõpus peavad paigaldajal olema oskused, mis on vajalikud toimivuse ja töökindlusega seotud tarbija vajaduste täitmise jaoks asjakohaste seadmete ja süsteemide paigaldamiseks, kvaliteedikindluse tagamiseks ning kohaldatavate eeskirjade ja standardite, sealhulgas energia- ja ökomärgise järgmiseks.

6. Biomassil töötavate ahjude ja katelde paigaldaja koolituse teoreetiline osa hõlmab olukorda biomassi turul, ökoloogilisi tegureid, biomassikütuseid, logistikat, ehitusseadusi, tulekaitset, toetusi, põletamistehnikaid, süütesüsteeme, optimaalseid hüdraulilisi lahendusi, kulude ja tasuvuse võrdlust ning biomassil töötavate katelde ja ahjude projekti, paigaldamist ja hooldust. Koolituse käigus antakse samuti head teadmised tehnoloogiat ja biokütust (sealhulgas puidugraanuleid) käsitlevate Euroopa standardite ning biomassi käsitlevate riiklike ja ühenduse õigusaktide kohta.
7. Soojuspumba paigaldaja teoreetiline koolitus hõlmab olukorda soojuspumpade turul, erinevate piirkondade geotermilisi ressursse ja maapõue temperatuure, pinnase ja kivimite soojusjuhtivusomaduste määramist, logistikat, ehitusalaseid õigusakte, geotermilise ressursse käsitlevaid määrusi, hoonetes soojuspumpade kasutamise teostatavust ning kõige sobivamaid soojuspumbasüsteeme ning teavet nende tehniliste nõuete, ohutuse, õhufiltrite, soojusallikaga ühendamise ja süsteemi skeemi kohta. Koolitusel antakse head teadmised soojuspumpade Euroopa standarditest ning asjaomastest riiklikest ja Euroopa õigusaktidest. Paigaldaja peab olema võimeline demonstreerima järgmisi põhipädevusi:
 - a) põhiteadmised soojuspumba füüsilistest ja toimimise põhimõtetest, sealhulgas soojuspumba tsükli omadused: jahutusradiaatori madalate temperatuuride, soojusallika kõrgete temperatuuride, süsteemi tõhususe, kasutusteguri kindlaksmääramise ja hooajalise kasuteguri vaheline kontekst;
 - b) soojuspumba tsükli komponentide (sh kompressor, paisumisventiil, aurusti, kondensaator, seadmed, määredeõli, külmutusagens, ülekuumendamise, järeljahutamise ja jahutamise võimalused soojuspumpade puhul) ja nende funktsiooni mõistmine;
 - c) võime valida ja liigitada komponente tüüpilistes paigaldusega seotud olukordades, sh erinevate hoonete küttekoormuste ning energiatarbimise ajal kuuma vee tootmise tüüpiliste väärtuste kindlaksmääramine, soojuspumba võimsuse kindlaksmääramine kuuma vee tootmise küttekoormuse, hoone soojussalvesti massi ja kaitselahutatava voolutoite kohta, puhverpaagi komponendi ja mahu kindlaksmääramine ning teise küttesüsteemi integreerimine.
8. Fotogalvaanilise päikeseenergia ja päikese soojusenergiaga süsteemide paigaldajate teoreetiline koolitus hõlmab olukorda päikeseenergiatoodete turul, ökoloogilisi aspekte, komponente, päikeseenergiasüsteemide omadusi ja mõõtmete määramist, soojuse nõudluse kindlaksmääramist, logistikat, ehitusalaseid õigusakte, tulekaitset, toetusi, kulude ja tasuvuse võrdlust ning fotogalvaanilise päikeseenergia ja päikese soojusenergia käitiste projekti, paigaldamist ja hooldust. Koolituse käigus antakse samuti head teadmised tehnoloogiat käsitlevate Euroopa standardite, selliste sertifikaatide nagu Solar Keymark ning asjaomaste riiklike ja ühenduse õigusaktide kohta. Paigaldaja peab olema võimeline demonstreerima järgmisi põhipädevusi:
 - a) võime ohutult töötada, kasutades vajalikke tööriistu ja seadmeid ning rakendades ohutustehnika eeskirju ja standardeid, ning identifitseerida veevarustuse ja elektriga seonduvaid ning muid päikeseenergiakäitistega seotud ohuallikaid;

- b) võime identifitseerida süsteeme ja komponente, mis on omased aktiivsetele ja passiivsetele süsteemidele, sealhulgas mehhaanika projekti, ning määrata kindlaks komponentide asukoht ning süsteemi skeem ja konfiguratsioon;
 - c) võime määrata kindlaks vajalik paigaldamiskoht, fotogalvaanilise päikeseenergia ja päikese soojusenergia boilerite paigutus ja kalle, võttes arvesse varjukohti, päikesevalguse olemasolu, struktuuraset terviklikkust, kätise kohasust hoone või kliima seisukohalt; identifitseerida eri katusetüüpidele sobivaid erinevaid paigaldusviise ning paigaldamiseks vajalike süsteemiseadmete tasakaalu;
 - d) eelkõige fotogalvaaniliste päikeseenergia süsteemide puhul – võime kohandada elektriprojekte, mis hõlmab arvutusliku voolu kindlaksmääramist, asjakohaste elektrijuhi tüüpide ja iga vooluahela jaoks nimivõimsuse valimist, kõikide seonduvate seadmete ja allsüsteemide asjakohase suuruse, nimivõimsuse ja asukoha kindlaksmääramist ning sobiva ühenduspunkti valimist.
9. Koolitus lõpeb eksamiga, mille sooritamise korral antakse sertifikaat. Eksam hõlmab biomassil töötavate katelde või ahjude, soojuspumpade, fotogalvaaniliste päikeseenergia või päikese soojusenergia kätiste eduka paigaldamise praktilist hindamist.
10. Paigaldaja tunnistus on ajaliselt piiratud kestusega, see tähendab, et jätkuva sertifitseerimise jaoks on vaja osaleda täiendõppekursustel või -koolitusel.

V lisa – tehnilised nõuded diislisegule, milles on 7% biodiislit

Parameeter	Ühik	Piirmäärad	
		Miimum m	Maksimu m
Mõõdetud tsetaaniarv		51	-
Arvutatud tsetaaniarv		46	-
Tihedus 15 °C juures	kg/m ³	820	845
Polütsüklilised aromaatsed süsivesinikud	%wt	-	8
Väavlisisaldus	mg/kg	-	10
Leekpunkt	°C	>55	-
Koksiarv 10% destilleerimisjägis	%	-	0,3
Tuhasisaldus	mg/kg	-	0.01
Veesisaldus	mg/kg	-	200
Kogusaaste	mg/kg	-	24
Korrosioon vaseribal (3h–50 °C)	liigitus	1. klass	
Määrimisvõime EN ISO 12156-1	µm	-	460
Kinemaatiline viskoossus 40 °C juures	mm ² /s	2	4,5
Destilleerimine saagis protsentides 250 °C juures	%	-	<65
	saagis protsentides 350 °C juures	%	85
	95%-lise saagise temperatuur	°C	-
Rasvhappe metüülestrite (FAME) sisaldus EN14078	%	0	7
Hägustumispunkt	°C	Riiklik võrdlusstandard	
Külmfiltri kinnituspunkt	°C	Riiklik võrdlusstandard	
Vastupidavus oksüdatsioonile – EN14112	h	20	-
Vastupidavus oksüdatsioonile ASTM D2274 kohaselt 115 °C juures	g/m ³		25
Stabiliseerivad lisandid	Selline antioksidandi sisaldus, mille toime võrdub butüülhüdroksütolueeni (BHT) toimega BHT kontsentratsioonil 1000 ppm		

VI lisa – tehnilised nõuded diislisegule, milles on 10% biodiislit

Parameeter	Ühik	Piirmäärad	
		Miimum m	Maksimu m
Mõõdetud tsetaaniarv		51	-
Arvutatud tsetaaniarv		46	-
Tihedus 15 °C juures	kg/m ³	820	845
Polütsüklilised aromaatsed süsivesinikud	%wt	-	8
Väavlisaldus	mg/kg	-	10
Leekpunkt	°C	>55	-
Koksiarv 10% destilleerimisjäägis	%	-	0,3
Tuhasisaldus	mg/kg	-	0,01
Veesisaldus	mg/kg	-	200
Kogusaaste	mg/kg	-	24
Korrosioon vaseribal (3h–50 °C)	liigitus	1a klass	
Määrimisvõime EN ISO 12156-1	µm	-	460
Kinemaatiline viskoossus 40 °C juures	mm ² /s	2	4,5
Destilleerimine saagis protsentides 250 °C juures	%	-	<65
	saagis protsentides 350 °C juures	%	85
	95%-lise saagise temperatuur	°C	-
rasvhappe metüülestriite (FAME) sisaldus EN14078	%	5	10
Hägustumispunkt	°C	Riiklik võrdlusstandard	
Külmfiltri kinnituspunkt	°C	Riiklik võrdlusstandard	
Fosforisisaldus	mg/kg	-	0,2
Happearv	mgKOH/g	-	0,05
Peroksiidid EN ISO 3960		-	20
Vastupidavus oksüdatsioonile – EN14112	h	20	-
Vastupidavus oksüdatsioonile ASTM D2274 kohaselt 115 °C juures	g/m ³		25
Happearvu muutumine	mgKOH/g		0,12
Pihusti saastumine	Detergendilisandid		
Stabiliseerivad lisandid	Selline antioksidandi sisaldus, mille toime võrdub butüülhüdroksütolueeni (BHT) toimega BHT kontsentratsioonil 1000 ppm		

VII lisa – valemid biokütustest ja muudest vedelatest biokütustest ning nendega võrreldavatest fossiilkütustest tulenevate kasvuhoonegaaside mõju arvutamiseks

A. Biokütuste tüüpilised ja vaikeväärtused, kui nende tootmisel ei teki maakasutuse muutumise tõttu süsiniku netoheiteid

biokütuse tootmisviis	kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise tüüpiline väärtus	kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise vaikeväärtus
suhkurpeedist toodetud etanool	48 %	35 %
nisuetanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	21 %	0 %
nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	21 %	0 %
nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	45 %	33 %
nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	54 %	45 %
nisust toodetud etanool (põhk soojuse ja elektri koostootmise käitises tootmisprotsessis kasutatava kütusena)	69 %	67 %
ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	56 %	49 %
suhkruroost toodetud etanool	74 %	74 %
ETBE (etüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAE (tert-amüül-etüüleeter) taastuvatest allikates pärit osa	on võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
rapsiseemnest toodetud biodiisel	44 %	36 %
päevalilleseemnest toodetud biodiisel	58 %	51 %
palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	32 %	16 %
palmiõlist toodetud biodiisel (õlipressimisettevõttes töötlemisel ei eraldu õhku metaani)	57 %	51 %
taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	83 %	77 %
rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	49 %	45 %
päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	65 %	60 %
palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	38 %	24 %
palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (õlipressimisettevõttes töötlemisel ei eraldu õhku metaani)	63 %	60 %
rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	57 %	55 %
orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	81 %	75 %
märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	86 %	83 %
kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	88 %	85 %

B. 2008. aasta jaanuaris turul mitteleiduvate või turul üksnes tühistes kogustes leiduvate uute biokütuste prognoositavad tüüpilised ja vaikeväärtused, kui nende tootmisel ei teki maakasutuse muutumise tõttu süsiniku netoheitmeid

biokütuse tootmisviis	kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise tüüpiline väärtus	kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise vaikeväärtus
nisuõlgedest toodetud etanool	87 %	85 %
puidujäätmetest toodetud etanool	80 %	74 %
energiametsast saadud puidust toodetud etanool	76 %	70 %
puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropsch'i diiseli	95 %	95 %
energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropsch'i diiseli	93 %	93 %
puidujäätmetest toodetud DME (dimetüüleeter)	95 %	95 %
energiametsast saadud puidust toodetud DME (dimetüüleeter)	92 %	92 %
puidujäätmetest toodetud metanool	94 %	94 %
energiametsast saadud puidust toodetud metanool	91 %	91 %
MTBE (metüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

C. Metoodika

1. Transpordikütuste, biokütuste ja muude vedelate biokütuste tootmisest ja kasutamisest tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine arvutatakse järgmiselt:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

kus:

E = kütuse kasutamisest tulenev koguheide;

e_{ec} = tooraine kaevandamisel või kasvatamisel tekkinud heide;

e_l = maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenev aastapõhine heide;

e_p = töötlemisel tekkinud heide;

e_{td} = jaotamise ja transpordi käigus tekkinud heide;

e_u = kasutatavast kütusest tulenev heide;

e_{ccs} = süsiniku kogumisest ja säilitamisest tulenev heitkoguste vähenemine;

e_{ccr} = süsiniku kogumisest ja asendamisest tulenev heitkoguste vähenemine; ning

e_{ee} = koostootmisel tekkinud elektri ülejäägi kasutamisest tulenev heitkoguste vähenemine.

Masinate ja seadmete tootmisel tekkinud heidet arvesse ei võeta.

2. Kütuse kasutamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heidet (E) väljendatakse CO₂-ekvivalendi grammides kütuse megadžauli kohta (gCO_{2eq}/MJ).
3. Erandina punktist 2 võib transpordikütuste puhul gCO_{2eq}/MJ arvutamisel väärtusi korrigeerida, et võtta arvesse kütuste erinevusi tehtud kasuliku töö ajal, väljendatuna km/MJ. Sellist korrigeerimist saab teha üksnes siis, kui tehtud kasuliku töö erinevused on tõestatud.
4. Biokütuste ja muude vedelate biokütuste kasutamisest tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine arvutatakse järgmiselt:

$$VÄHENEMINE = (E_F - E_B)/E_F,$$

kus:

E_B = biokütuse või muu vedela biokütuse koguheide; ning

E_F = võrreldavatest fossiilkütustest tulenev heide

5. Punkti 1 kohaldamisel arvesse võetavad kasvuhoonegaasid on CO₂, N₂O and CH₄. CO₂-ga ekvivalentsuse arvutamiseks määratakse kõnealustele gaasidele järgmised väärtused:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Tooraine kaevandamisel või kasvatamisel tekkinud heide (e_{ec}) sisaldab heidet, mis on tekkinud kaevandamise või kasvatamise protsessi käigus, tooraine kogumisel, jäätmetest ja leketest ning kaevandamisel või kasvatamisel kasutatud toodete või kemikaalide tootmisel. CO₂ kogumist toormaterjali kasvatamise ajal ei võeta arvesse. Kõikjal maailmas õlitootmispaikades õli põletamisest tekkinud kasvuhoonegaaside heitkoguste sertifitseeritud vähenemine arvatakse maha. Kasvatamisest tuleneva heite prognoositava koguse võib tegelike andmete kasutamise alternatiivina tuletada sellistest keskmistest näitajatest, mida kasutati vaikeväärtuste arvutamiseks kasutatud geograafilistest aladest väiksemate alade puhul.

7. Maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tuleneva aastapõhise heite (e_l) arvutamiseks jagatakse koguheide võrdselt 20 aasta peale. Kõnealuse heite arvutamiseks kasutatakse järgmist valemit:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times MW_{CO_2} / MW_C \times 1/20 \times 1/P,$$

kus:

e_l = maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenevate kasvuhoonegaaside aastapõhised heitkogused (mõõdetakse CO₂-ekvivalendi massina biokütuse energia ühiku kohta);

CS_R = süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses maa võrdluskasutusega (mõõdetakse süsiniku massina ühiku pindala kohta, sealhulgas pinnas ja taimestik). Maa võrdluskasutus on maakasutus, mis kehtis 2008. aasta jaanuaris või 20 aastat enne tooraine saamist, olenevalt sellest, kumb on hilisem;

CS_A = süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses tegeliku maakasutusega (mõõdetakse süsiniku massina ühiku pindala kohta, sealhulgas pinnas ja taimestik);

MW_{CO_2} = CO₂ molekulmass = 44,010 g/mol;

MW_C = süsiniku molekulmass = 12,010 g/mol; ning

P = põllukultuuri produktiivsus (mõõdetakse biokütuse või muu vedela biokütuse energiana maaühiku pindala kohta aastas).

8. Punkti 7 kohaldamisel võib nii CS_R and kui ka CS puhul kasutada järgmisi väärtusi:

maakasutus	süsinikuarud (tonni süsinikku hektari kohta)
õlipalmiistandus	189
püsirohuma, st karjamaa, millel on kasvatatud heina või mida on kasutatud loomade karjatamiseks vähemalt viie aasta jooksul ja mida ei ole metsastatud	181
kergelt metsastatud ala (metsaala, mida ei ole püsivalt metsaga kaetud)	181
põllumaa sealhulgas rohumaa, mida ei käsitata püsirohumaana, istandused puudel kasvavate õliseemnete saamiseks; komisjoni määruse (EÜ) nr 796/2004 ¹⁹ artikli 2 lõike 1 kohaselt tootmisest kõrvaldatud maa ja troopiline mets, mis raiuti maha ja puhastati enne 2008. aasta jaanuari ja millel oli 2008. aasta jaanuaris mahajäetud maa staatus)	82
kõrb ja poolkõrb	44

Teise võimalusena võib nii CS_R kui ka CS_A puhul kasutada tegelikke väärtusi.

P arvutamiseks võib kasutada järgmisi väärtusi:

biokütuse või muu vedela biokütuse tootmiseks kasutatav kultuur	biokütuse või muu vedela biokütuse saagis (tonni õliekvivalenti hektari kohta)
puudel kasvavad õliseemned	1,5
õlipalm	4,0

Teise võimalusena võib kasutada tegelikke väärtusi.

9. Töötlemisel tekkinud heide (e_p) sisaldab heidet, mis on tekkinud töötlemisprotsessi käigus, jäätmetest ja leketest ning töötlemisel kasutatud toodete või kemikaalide tootmisel.

Kui võetakse arvesse sellise elektri tarbimist, mis ei ole toodetud kütuse tootmise ettevõttes, eeldatakse, et kõnealuse elektri tootmisest ja jaotamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste intensiivsus on võrdne määratletud piirkonnas elektri tootmisest ja jaotamisest tuleneva heite keskmise intensiivsusega. Erandina kõnealusest eeskirjast:

¹⁹ Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 796/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud täidetavate tingimuste, toetuse muutmise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid, (ELT L 141, 30.4.2004, lk 18).

- a) võivad tootjad kasutada ühe elektrijaama keskmist väärtust kõnealuse elektrijaama poolt toodetud elektri puhul, kui see jaam ei ole elektrivõrguga ühendatud;
 - b) võivad tootjad määrata heite intensiivsuseks nulli iga tarbitud elektri megavatt-tunni eest, mille kohta nad esitavad pädevale asutusele päritolutagatise vastavalt artikli 8 lõike 1 punkti c sätetele.
10. Transpordist ja jaotusest tulenev heide (e_{td}) sisaldab heidet, mis tuleneb tooraine ja pooltoodete transpordist ja ladustamisest ning valmistoodete ladustamisest ja jaotamisest.
 11. Kasutatavast kütusest tulenevat heidet (e_u) loetakse nulliks biokütuste ja muude vedelate biokütuste puhul.
 12. Süsiniku kogumisest ja säilitamisest tulenev heitkoguste vähenemine (e_{ccs}) piirdub heitega, mida välditakse kütuse kaevandamise, transpordi, töötlemise ja jaotusega otseselt seotud eraldunud CO₂ kogumise ja säilitamisega.
 13. Süsiniku kogumisest ja asendamisest tulenev heitkoguste vähenemine (e_{ccr}) piirdub CO₂ kogumise kaudu välditud heitega, mille puhul süsinik pärineb biomassist ning seda kasutatakse kaubatoodes ja -teenustes kasutatava fossiilse päritoluga CO₂ asendamiseks.
 14. Koostootmisel tekkinud elektri ülejäägi kasutamisest tulenevat heitkoguste vähenemist (e_{ee}) võetakse arvesse seoses elektri ülejäägiga, mille puhul elekter on toodetud koostootmist kasutavate kütuse tootmise süsteemidega, välja arvatud juhul, kui koostootmiseks kasutatav kütus on muu kaassaadus kui põllumajanduskultuuri jääk. Kõnealuse elektri ülejäägi arvessevõtmisel eeldatakse, et koostootmisüksuse suurus on väiksem, mis on koostootmisüksuse jaoks vajalik, et tekitada kütuse tootmiseks vajalik kogus soojust. Kõnealuse elektri ülejäägiga seotud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemist käsitatakse võrdsena kasvuhoonegaaside kogusega, mis oleks eraldunud, kui sama kogus elektrit oleks toodetud elektrijaamas, mis kasutab sama kütust kui koostootmisüksus.
 15. Kui kütuse tootmise protsessi käigus toodetakse kombineerituna kütust, mille heitkogused arvutatakse välja, ning veel üht või mitut toodet lisaks („kaassaadused”), jagatakse kasvuhoonegaaside heitkogused kütuse või selle vahetoote ja kaassaaduste vahel proportsionaalselt nende energiasisaldusega (mis määratakse kindlaks väiksema kütteväärtusega muude kaassaaduste puhul kui elekter).

16. Punktis 15 osutatud arvutuse tegemiseks on jagatavad heitkogused $e_{ec} + e_l$, + need fraktsioonid e_p , e_{td} ja e_{ee} -st, mis eralduvad kuni protsessi selle etapini (kaasa arvatud), mil kaassaadus toodetakse. Kui kaassaadustele jaotumine on leidnud aset olelustsükli varasemas protsessietapis, kasutatakse viimases sellises protsessietapis kütuse vahesaadusele omistatud heitkoguste fraktsiooni sel eesmärgil kõnealuste heitkoguste kogusumma asemel.

Biokütuste ja muude vedelate biokütuste puhul võetakse selle arvutuse eesmärgil arvesse kõik kaassaadused, sealhulgas elekter, mis ei kuulu punkti 14 reguleerimisalasse, välja arvatud põllumajanduskultuuride jäägid, sealhulgas õled, suhkruroo pressimisjäätmed, terakestad, maisitõlvikud ja pähklikoored. Negatiivse energiasisaldusega kaassaaduste energiasisalduse väärtus on arvutuse tegemise eesmärgil null.

Jäätmete, põllumajanduskultuuride jääkide, sealhulgas õlgede, suhkruroo pressimisjäätmete, terakestade, maisitõlvikute ja pähklikoorte ning muude töötlemisahelate kui biokütuse töötlemise ahela jääkide, mida ei saa potentsiaalselt kasutada söögiks või söödaks, olelustsükli kasvuhoonegaaside heitkogused võrduvad nulliga kuni kõnealuste materjalide kogumise protsessini.

Rafineerimistehastes toodetud kütuste puhul on rafineerimistehas punktis 15 osutatud arvutuse tegemise eesmärgil kasutatav analüüsiüksus.

17. Biokütuste puhul on punktis 4 osutatud arvutuse tegemisel võrreldav fossiilkütus E_F kõige hilisem teadaolev tegelik keskmine heitkogus, mis tuleneb ühenduses tarbitud bensiinist ja diislist, ning millest on teada antud vastavalt [direktiivile 98/70/EÜ]. Kui sellised andmed ei ole kättesaadavad, kasutatakse väärtust 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

Elektri tootmiseks kasutatavate vedelate biokütuste puhul on punktis 4 osutatud arvutuse tegemisel võrreldav fossiilkütus E_F 91 gCO_{2eq}/MJ.

Soojuse tootmiseks kasutatavate vedelate biokütuste puhul on punktis 4 osutatud arvutuse tegemisel võrreldav fossiilkütus E_F 77 gCO_{2eq}/MJ.

Koostootmiseks kasutatavate vedelate biokütuste puhul on punktis 4 osutatud arvutuse tegemisel võrreldav fossiilkütus E_F 85 gCO_{2eq}/MJ.

D. Biokütuste ja muude vedelate biokütuste summeerimata väärtused

Kasvatamine: „ e_{ec} ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele.

biokütuse ja muu vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
suhkurpeedist toodetud etanool	13	13
nisust toodetud etanool	19	19
ühenduses maisist toodetud etanool	20	20
suhkruroost toodetud etanool	13	13
ETBE (etüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAE (tert-amüül-etüüleeter) taastuvatest allikates pärit osa	on võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
rapsiseemnest toodetud biodiisel	30	30
päevalilleseemnest toodetud biodiisel	18	18
palmiõlist toodetud biodiisel	18	18
taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	0	0
rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	31	31
päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	19	19
palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli	19	19
rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	32	32
orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0
märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0
kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0

Töötlemine (sealhulgas elektri ülejääk): „ $e_p - e_{ee}$ ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele.

biokütuse ja muu vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
suhkurpeedist toodetud etanool	27	38
nisust toodetud etanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	45	63
nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	45	63
nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	25	35
nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	18	25
nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena põhku)	5	7
ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena	15	21

maagaasi)		
suhkruroost toodetud etanool	1	1
ETBE (etüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAAE (<i>tert</i> -amüül-etüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
rapsiseemnest toodetud biodiisel	15	22
päevalilleseemnest toodetud biodiisel	15	22
palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	33	47
palmiõlist toodetud biodiisel (õlipressimisettevõttes töötlemisel ei eraldu õhku metaani)	13	18
taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	13	18
rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	10	14
päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	10	14
palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	28	40
palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (õlipressimisettevõttes töötlemisel ei eraldu õhku metaani)	7	10
rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	4	5
orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	13	18
märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	7	9
kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	7	9

Transport ja jaotamine: „*e_{td}*” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele.

biokütuse ja muu vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO_{2eq}/MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO_{2eq}/MJ)
suhkurpeedist toodetud etanool	3	3
nisust toodetud etanool	2	2
ühenduses maisist toodetud etanool	2	2
suhkruroost toodetud etanool	8	8
ETBE (etüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAAE (<i>tert</i> -amüül-etüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
rapsiseemnest toodetud biodiisel	1	1
päevalilleseemnest toodetud biodiisel	1	1
palmiõlist toodetud biodiisel	5	5
taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	1	1
rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	1	1
päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	1	1
palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli	5	5
rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	1	1
orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	3	3
märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	5	5
kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	4	4

Kokku

biokütuse ja muu vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
suhkurpeedist toodetud etanool	43	54
nisust toodetud etanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	66	84
nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	66	84
nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	46	56
nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	39	46
nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena põhku)	26	28
ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	37	43
suhkruroost toodetud etanool	21	22
ETBE (etüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAAE (<i>tert</i> -amüül-etüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
rapsiseemnest toodetud biodiisel	47	53
päevalilleseemnest toodetud biodiisel	35	41
palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	57	70
palmiõlist toodetud biodiisel (õlipressimisettevõttes töötlemisel ei eraldu õhku metaani)	36	41
taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	14	19
rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	42	46
päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	30	34
palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	52	63
palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (õlipressimisettevõttes töötlemisel ei eraldu õhku metaani)	31	34
rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	36	38
orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	16	21
märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	12	14
kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	10	13

E. 2008. aasta jaanuaris turul mitteleiduvate või turul üksnes tühistes kogustes leiduvate uute biokütuste ja vedelate biokütuste prognoositavad summeerimata väärtused

Kasvatamine: „ e_{ec} ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele.

biokütuse ja muu vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
nisuõlgedest toodetud etanool	3	3
puidujäätmetest toodetud etanool	1	1
energiametsast saadud puidust toodetud etanool	6	6
puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropsch'i diisel	1	1
energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropsch'i diisel	4	4
puidujäätmetest toodetud DME (dimetüüleeter)	1	1
energiametsast saadud puidust toodetud DME (dimetüüleeter)	5	5
puidujäätmetest toodetud metanool	1	1
energiametsast saadud puidust toodetud metanool	5	5
MTBE (metüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Töötlemine (sealhulgas elektri ülejääk): „ $e_p - e_{ee}$ ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele.

biokütuse ja muu vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heite tüüpiline väärtus(gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heite vaikeväärtus (gCO _{2eq} /MJ)
nisuõlgedest toodetud etanool	5	7
puidust toodetud etanool	12	17
puidust toodetud Fischer-Tropsch'i diisel	0	0
puidust toodetud DME (dimetüüleeter)	0	0
puidust toodetud metanool	0	0
MTBE (metüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Transport ja jaotamine: „*e_{td}*” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele.

biokütuse ja muu vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO_{2eq}/MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO_{2eq}/MJ)
nisuõlgedest toodetud etanool	2	2
puidujäätmetest toodetud etanool	4	4
energiametsast saadud puidust toodetud etanool	2	2
puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropsch'i diiseli	3	3
energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropsch'i diiseli	2	2
puidujäätmetest toodetud DME (dimetüüleeter)	4	4
energiametsast saadud puidust toodetud DME (dimetüüleeter)	2	2
puidujäätmetest toodetud metanool	4	4
energiametsast saadud puidust toodetud metanool	2	2
MTBE (metüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Kokku

biokütuse ja muu vedela biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO_{2eq}/MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO_{2eq}/MJ)
nisuõlgedest toodetud etanool	11	13
puidujäätmetest toodetud etanool	17	22
energiametsast saadud puidust toodetud etanool	20	25
puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropsch'i diiseli	4	4
energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropsch'i diiseli	6	6
puidujäätmetest toodetud DME (dimetüüleeter)	5	5
energiametsast saadud puidust toodetud DME (dimetüüleeter)	7	7
puidujäätmetest toodetud metanool	5	5
energiametsast saadud puidust toodetud metanool	7	7
MTBE (metüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest allikatest pärit osa	on võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	